સંવત ૨૦૦૧માં આપશ્રીએ મારા 'અમર આત્મમંથન' ગદ્ય-પદ્ય-સંગ્રહના ગ્રંથને આર્થીક સહાય કરી. ૨૦ ફારમનો ગ્રંથ પ્રકાશીત કરાવ્યો હતો અને મેં આપનું જીવન ચરિત્ર ૬૦ વર્ષની ઉંમરનું એ ગ્રંથમાં પ્રકાશીત કર્યું હતું.

સંવત ૨૦૧૦માં તાલધ્વજ તીર્થ ઉપર બંધાયેલા નૂતન બાવન જીનાલયની ભવ્ય પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે મારી પેઢીના મુનીમ તરીકે વરણી કરી મને તાલધ્વજ તીર્થમાં દેવ ગુરુ ધર્મની સેવા કરવાનું ઉત્તમ નિમિત્ત આપ્યું હતું.

પ્રતિષ્ઠા પ્રસંગે તળાજા મહાજન તરફથી તાલધ્વજ તીર્થના ચાંદીના કાસ્કેટમાં "માનપત્ર" ને. ના મહારાજા સર કૃષ્ણકુમારસિંહજીને હસ્તે અર્પણ કર્યું હતું.

તાલધ્વજ તીર્થમાં "ઇંટયજ્ઞ" દ્વારા, તીર્થોદ્ધારના મહાન કાર્યો થયા. આપશ્રીએ તથા કમિટીએ મારી સેવાની કદર કરી, મારી સ્મૃતિ માટે આપશ્રીએ નૂતન આયબીલ ભુવન, જ્ઞાન મંદિર, ઉપાશ્રય ઉપરની કુટીરમાં તકતી મુકી. તે મકાનોના ઉદ્ઘાટન પ્રસગે આપશ્રીએ સંવત ૨૦૨૨ના માગશર શુદી ૧૦ શુક્રવારનાં પ્રમુખસ્થાનેથી પ્રવચન કરતા જણાવ્યુ હતુ કે-"સાચા દેવની કૃપાથી આ તીર્થનો વહિવટ સંભાળ્યા પછી અત્યાર સુધીમા એક પછી એક મહાન કાર્યો થતા રહ્યા છે બાવન જીનાલય-શાંતિકુંડ ચૌમુખજી જીર્ણોદ્ધાર સાચાદેવ દેરાસર જીર્ણોદ્ધાર નૂતન સ્નાનગૃહ-ગિરીરાજનાં પગથીયા નૂતન ભોજનગૃહ આ નૂતન મકાનો મળી રૂા. ૧૦ લાખના બાંધકામ થયા છે અને શ્રાવીકા ઉપાશ્રય (મલ્લીનાથ જીનાલય) અને બીજા કામોની યોજના ચાલુ છે આપણી આવી પ્રગતીથી સૌને આશ્ચર્ય થાય છે, પણ તે સાચા દેવની કૃપાનુ જ પરિણામ છે

દુ:ખીઓ પ્રત્યે હમદર્દીથી સમસ્ત જનતામાં આપે આદરભર્યું સ્નેહ સન્માન ભર્યું-લાગણી ભર્યું લોકહૃદયે સ્થાન પ્રાપ્ત કર્યું હતું. તે આપશ્રીના ૯૦ માં વર્ષમા માગશર વદિ ૯ બુધવારે તા. ૧૫-૧૨-૭૬ના દુઃખદ નિધન થયું શિરછત્રનો વિયોગ થયો, તે પ્રસંગનો ચિતાર અંતરમાં કોતરાઈ ગયો છે કે કેવા મહાન પુરૂષ! કેટલું બધું સર્વ જનતા તરફથી માન! એક મહારાજા જેટલું સન્માન! આપને મળ્યું આપની સૌરભ ચોતરફ પ્રસરેલી હતી, અનેક સંસ્થાઓના આપ સુકાની હતા, જૈન સંઘમાં ગૌરવ ભર્યું સ્થાન હતું. આપે જીવન જીવી જાણ્યું, અમોને જીવન જીવવાની પ્રેરણા અને બોધપાઠ આપતા ગયા. અમોએ એક વાત્સલ્ય મૂર્તિ શિરછત્ર પૂજ્ય બાપાજી ગુમાવ્યા છે, પ્રેમાળ પિતા ગુમાવ્યા છે તેનો અંતરમાં પ્રગટેલો ખેદ શમાવવા આજે આ "આગમ સાધના" બુકનું ચતુર્થ આવૃત્તિનું પ્રકાશન કરી, આપશ્રીને અર્પણ કરી, ભાવભરી અંજલી અર્પું છું. આપના દિવંગત આત્માની પરમ શાંતિની ભાવના ભાવું છું આપના આશિર્વાદથી આપે મારા જીવન માટે મારી ૬૭ વર્ષની ઉંમરને ધ્યાનમાં લઈ, મારી તીર્થ કમિટીમા "મુનિમ" તરીકેની જવાબદારીમાથી "નિવૃત્તિ" માટે આપશ્રીએ સંવત ૨૦૨૬માં તા ૧૫-૭-૭૦ના રોજ કમિટીમા ખાસ ઠરાવ પ્રમુખસ્થાનેથી કરાવી, અને [illegible] બાકીના જીવન પર્યંત તળાજા જૈન ધર્મશાળામા રહેવાનું, જે રૂમ વાપરૂ છું તે વાપરવાની અને "ઓનરેરીયમ' તરીકે દર માસે જે પગાર લેતો તે જીવન પર્યંત આપવાનો ઠરાવ કર્યો, તેનો અમલ તા [illegible] -૭૦ની કમિટીની મીટીંગમાં ઠરાવ કરી સંવત ૨૦૨[illegible] ની [illegible] આપની હાજરીમાં [illegible]. આ તીર્થની બનતી સેવા કરવા અને "આગમ સાધના" પ્રસિદ્ધ કરવાની જે આપ તીર્થ કમિટી [illegible] આપી

[illegible] [illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] તન-મન-ધનથી [illegible]. ૪

[illegible] ને [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible]

[illegible] [illegible] [illegible],
[illegible] [illegible] [illegible] [illegible] માનજો. ૫

[illegible]
[illegible]

[illegible]
[illegible]. ૬

[illegible]

જાળવી રાખી છે. જીવદયા અને ધર્મ, એ તેમના આત્મા સાથે વણાયેલા વિષયો હોઇ, તેમણે પ્રથમ મુંબઇ જીવદયા મંડળીના અદના સેવક તરીકે, મંડળીની અભયદાનની પ્રવૃત્તિમાં તન્મય થયા, અને પછીથી તળાજા ખાતેના જૈનધર્મશાળા વહીવટદાર તરીકે તેના તેમજ 'તાલધ્વજ તીર્થ'ના વિકાસ માટે અજોડ સેવા બજાવી છે, તેની સાથે ધાર્મિક જ્ઞાનના ક્ષેત્રે અભ્યાસ, સાહિત્ય અને કાવ્ય દ્વારા સારો ફાળો આપ્યો છે.

જૈન ધર્મશાળાના ટ્રસ્ટી સાહેબ શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઇ વિગેરેએ તેમની પ્રતિષ્ઠાપૂર્વક કરેલી કદર અન્ય સામાજિક સંસ્થાઓ માટે અનુકરણીય છે.

મુંબઇની શ્રી જીવદયા મંડળી જયતિલાલ નારદલાલ માનકર
જાન્યુઆરી ૧૯૭૬ અંક તંત્રી શ્રી જીવદયા માસિક

## અનુકરણીય કદર

સૌરાષ્ટ્રના સુપ્રસિદ્ધ તળાજા તીર્થનો છેલ્લા બે દાયકા દરમ્યાન ઘણો સારો વિકાસ થયો છે આમાં જેમ તીર્થની ટેકરી ઉપરના જિનમંદિરની શોભામાં વધારો થયો છે, તેમ ટેકરી ઉપર ચડવાનાં પગથીયાનું સમારકામ, તેમજ તીર્થને વિશેષ લોકપ્રીય બનાવે એવા કાર્યો પણ ઘણા થયા છે. આ તીર્થને વિશેષ લોકપ્રીય બનાવે એવા કાર્યો પણ ઘણા થયા છે. આ તીર્થની આવી ઉન્નતિ જેમ તળાજા તીર્થની કમીટીની ચીવટ અને નિષ્ઠાભરી દોરવણીને આભારી છે, તેમ બે દાયકા કરતા પણ વધુ સમયથી (બાવીસ વર્ષથી) એ તીર્થના મુનીમ તરીકેની જવાબદારી સંભાળતા અમારા મિત્રશ્રી અમરચંદ માવજી શાહની કાળજીભરી કામગીરીને પણ આભારી છે આ બધા સમય દરમ્યાન તેઓએ પોતાની જવાબદારી સાથે એવી એક રૂપતા કેળવી [illegible]

આ તીર્થની કમીટીએ એમને છુટા કરવાનો વિચાર કરવાને બદલે, ચાલુ પગારે નિવૃત્તિનો સમય ભોગવવાની અને અત્યારે જ્યાં રહે છે એ સંસ્થાના મકાનમાંજ જીવનભર રહેવાની અનુકુળતા કરી આપી છે અને એમ કરીને આ કમિટીએ પોતાના એક પ્રમાણિક અને લાગણીશીલ કાર્યકર પ્રત્યે ઉદારતા, કૃતજ્ઞતા, અને કદરદાનીની લાગણી દર્શાવી છે.

આવું પ્રશંસાપાત્ર પગલું ભરવા બદલ અમો શ્રી તળાજા તીર્થની કમિટીના મહાનુભાવોને ખુબ ખુબ ધન્યવાદ આપીએ છીએ અને એમના આવા ઉમદા નિર્ણયનું અનુકરણ અન્ય સંસ્થાઓના સંચાલકો પણ કરે એમ ઇચ્છીએ છીએ

સંવત ૨૦૩૨ ફાગણ
વદ ૫ શનિવાર
તા. ૨૦-૩-૧૯૭૦

તંત્રીશ્રી 'જૈન' પત્ર ભાવનગર
સામાયિક સ્ફુરણ નોંધ

## અંતરયાત્રા-પ્રેરક પત્ર

મારી પ્રમાણિકતા અંગેની સામાન્ય ભાવનાને અને પૈસા અંગેની આટલી પાતળી ઉદાસીનતાને પણ ઠીક સાબિત કરે એવા બે દાખલા હું જાણું છું, તે તમને લખી જણાવું છું.

આ બંને મહાનુભાવો તળાજાની બે જૈન સંસ્થાઓમાં નોકરી કરે છે તળાજા જૈન સંઘને આવા બે નિઃસ્વાર્થ, નિષ્ઠાવાન અને કુશળ કાર્યકરો મળ્યા છે, એ એક સદ્‌ભાગ્ય છે બંને મારા પરિચિત મિત્રો છે.

શ્રી અમરચંદ માવજી શાહ તળાજા જૈન ધર્મશાળાના મેનેજર છે, તેઓ કવિતા રચવાનો અને સંગીતસાધનાનો શોખ ધરાવે છે આ સ્થાને તેઓ ઘણા વર્ષોથી કામ કરે છે.

છેવટમા શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈની કારકિર્દિનું સંક્ષિપ્તમાં વર્ણન આ નાની પુસ્તિકામા કરવામાં આવ્યુ છે.

કેવળ નાની સ્થિતિમાંથી અને ગરિબાઈમાંથી સ્વપ્રયત્ને આપ બળથી, પોતાની સુઝથી, અને સતત પરિશ્રમથી અને અનુભવથી, ઔદ્યોગિક, રાજકીય અને સામાજીક ક્ષેત્રમા માણસ કેવુ ઉચ્ચ સ્થાન મેળવી શકે છે, તેના દષ્ટાંત રૂપ શેઠ ભોગીલાલભાઈનુ જીવન છે તેઓ મીલ ઉદ્યોગનાં નિષ્ણાત છે તેઓ સૌરાષ્ટ્રની ધારાસભામા હતા. દિલ્હીની પાર્લામેન્ટમાં [illegible] એક [illegible] તરીકે એમણે પ્રતિષ્ઠા સંપાદન કરી છે.

ભાવનગરની લગભગ દરેક સામાજીક પ્રવૃત્તિમાં તેઓ યથાશક્તિ [illegible] આપતા આવ્યા છે, તેઓ [illegible] પૂર્ણ [illegible] છે, [illegible] ભાઈશ્રી [illegible] એમની જે પ્રશસ્તિ [illegible] અને ભક્તિભાવથી કરી છે તે સુંદર છે.

[illegible] સામાજીક અને [illegible] છે. [illegible] શ્રી [illegible] અને [illegible] [illegible] છે

# રજત મહોત્સવ

શ્રી તાલધ્વજ જૈન તીર્થ-કમિટીનો રજત મહોત્સવ સં. ૨૦૨૫ મહા શુદ ૧૫ રવીવાર તા. ૨-૨-૧૯૬૯ ના દીને તળાજા જૈન ધર્મશાળામાં ને. ના. મહારાજા શ્રી વીરભદ્રસિંહજી સાહેબના અધ્યક્ષસ્થાને-ઉજવાયો હતો અને શ્રી જૈન શ્રાવિકા ઉપાશ્રયનું ઉદ્‌ઘાટન થયું હતું. તે પ્રસંગે શ્રી તળાજા જૈન સંઘે શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈ સાહેબનું બહુમાન કર્યું હતું. "તાલધ્વજ ગિરી તીર્થદર્શન" ઇતિહાસનું તેઓશ્રીનાં હસ્તે પ્રકાશન થયું હતું, તેનું સંપાદન અમરચંદ માવજી શાહે કર્યું હતું તે પ્રસંગે આવેલા સંદેશામાં મુંબઈ શ્રી ગોઘારી જૈન સમાજના આગેવાન શેઠ શ્રી હીરાલાલ જુઠાભાઈ શાહે જણાવ્યું હતું કે, "તળાજા મધ્યે શ્રી તાલધ્વજ જૈન શ્વે. તીર્થ કમિટીએ એક પછી એક એવા એકથી એક ચઢીયાતા મહાન કાર્યો કરીને ઇતિહાસ સર્જ્યો છે. એ ઇતિહાસ સર્જીને શેઠશ્રી ભોગીલાલભાઈનાં નેતૃત્વ નીચે કમિટિના સેવાભાવી ઉત્સાહી સભ્યોએ પોતાની અવિરત શક્તિનો સારાયે જૈન સમાજને ખ્યાલ આપ્યો છે. એટલું જ નહીં પણ અનેકોને પ્રેરણા અને માર્ગદર્શન આપ્યા છે આ માટે આપશ્રી અને કમિટીના સર્વ સભ્યો અભિનંદન અને ધન્યવાદના અધિકારી બન્યા છો

એ સાથે આ તીર્થને શ્રી અમરચંદભાઈ જેવા "ધાર્યા કરો મો [illegible]" જેવા ઉત્સાહી ધગશવાળા અને સેવાભાવી ભાઈ મળ્યા છે, જેમને રોજ નવું કંઈક કર્યા કરવાની ટેવ છે, તીર્થ તથા સંસ્થાના ઉત્કર્ષની ચીંતા સેવનારા છે, અને તેથી જ તળાજા તીર્થ ટુંકા સમય ગાળામાં ઘણું કરી શક્યું છે

આવી [illegible] પ્રવૃત્તિઓ [illegible] કરે 'ગામ નગર જૈન [illegible]' એવા [illegible] આહ્વાન સેવક સંસ્થાને [illegible] [illegible] અભિનંદનના કાર્યક્રમનું [illegible] [illegible]

શ્રી હીરાલાલ જુઠાભાઈ શાહ

પાંચ આવૃતો, ક્રોધ, માન, માયા ને લોભની તૃષ્ણા એ ચાર કષાયો અને પાંચ ઈન્દ્રિયનાં શબ્દ, રૂપ, રસ, ગંધ અને સ્પર્શના વિષયોથી મન વચન કાયાના યોગથી મુક્ત થવુ અને સમ્યગ્દર્શન પ્રાપ્ત કરી ગુણસ્થાનના સોપાન ચડવાની ભાવના પૂર્વક અહિંસા સંયમ-તપની આરાધના કરવાની છે

૭ આત્મા જીવન સામાન્ય ગૃહસ્થ યોગમાં હોઈ, સામાન્ય વ્યવહારો ઉદાસીનભાવે કરવા, અંતરંગ નિઃસ્પૃહભાવ વધારવો, ઉપશમભાવ કેળવવો, ઉગ્રપ્રયાસ વ્યવહારપૂર્ણ કરી આત્માને પૂર્ણ કરવા તરફ લક્ષ રાખવુ, સતદેવ ગુરુધર્મના [illegible] રહેવાનું છે

[illegible] સ્થાનમાં [illegible] છે, તેનુ [illegible] શાન્તિ મેળવવાની નથી, મમત્વભાવ વધારવાનો નથી, [illegible] તે રીતે, [illegible] [illegible] સાંસારિક [illegible] પડવાનું નથી

[illegible] મન [illegible] કાયાના [illegible] નથી, [illegible] છે, [illegible] જ્ઞાન દર્શન ચારિત્ર [illegible] છે, [illegible] [illegible] પડવાનુ નથી

ઝંઝાવાતમા હે શાન્તિ માતા! તું જ એક ગતાઃયને શાતા ઉપજાવનાર દેવી છો, તારી ગોદમા લઇ આ તાગ બાળકને શાંત કર! શાંત કર!

૫ અનંતકાળથી અવળી સમજણથી, અજ્ઞાનભાવે સંસાર ભણી દૃષ્ટિ રાખી, અવળે પંથે પર્યટન કર્યુ, અનંત દુઃખ વેદના, ત્રાસ સહ્યા, પરભાવવડે પરતંત્રતાની બેડીઓમાં જકડાઇ, મોહમાં લપટાઇ, ભવભ્રમણ કર્યુ હવે તેનાથી વિરમી સમ્યગ્દર્શન પ્રાપ્ત કરી, સવળે પંથે સાધનાની સડકે સવર નિર્જરાના પાટા ઉપર આત્માની ગાડી ચલાવી, મુક્તિપુરી તરફ પ્રયાણ કરીએ.

૬ નિશ્ચય દૃષ્ટિથી આ આત્મા શુદ્ધ ચિદાનંદસ્વરૂપ વીતરાગ-સ્વરૂપ, નિર્વિકલ્પ સ્વરૂપ છે. સ્વભાવથી જ્ઞાનચેતનાનો ભોકતા છે. અને રાગદ્વેષ આદિનો કર્તા છે અને સંકલ્પ-વિકલ્પોથી હર્ષ-શોકમાં પરભાવમાં પરદ્રવ્યમાં મોહ આસક્તિથી બંધભાવને પ્રાપ્ત થયા કરે છે. પુન્ય-પાપરૂપ આશ્રવથી સંસારમાં પુદ્ગલપર્યાયમા જન્મ જરા મરણ અને આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધીમાં-સપડાઇ ગયો છે આ વિભાવ-દશાનો ત્યાગ સમ્યગ્દૃષ્ટિવડે કરી સમ્યગ્દર્શન, સતજ્ઞાન, ચારિત્રમા સ્વ-સ્વરૂપમા સ્થિર થવાનો પુરુષાર્થ ઉપયોગપૂર્વક અંતરમાં પ્રગટાવી રાખો.

૭ જ્યાં હર્ષ-શોક હોય ત્યાં આત્માનો સહજ આનંદ ન હોય, જ્યા રાગદ્વેષ હોય ત્યાં અભેદ પ્રેમ ન હોય, જ્યાં સંકલ્પ-વિકલ્પ હોય ત્યા નિર્વિકલ્પ શાંતિ ન હોય જ્ઞાનનો સાર વિરતિ અને શાંતિ છે એ સાધનાની સીધી સડક છે. ઉપશમરૂપ રથમાં બેસી ઉપયોગપૂર્વક ગમન કરતો આત્મા સમ્યક્ પ્રકાશમાં મુક્તિપંથને ઘણી સહેલાઇથી કાપી શકે

સમભાવથી વેદી લેવાથી, હર્ષ-શોક કે રાગદ્વેષ નહિં કરવાથી, નવા કર્મનાં આશ્રવનું નિમિત્ત અટકી જતાં આત્મા નિર્મળ થતો જશે. જેમ જેમ કર્મપુદ્ગલો છૂટા પડશે, ખરી જશે તેમ તેમ આત્મપ્રકાશ વૃદ્ધિંગત થશે અણસિદ્ધી ને સિદ્ધિ તો તેના પગમાં રાચતી હશે. પરંતુ આ નિઃસ્પૃહ યોગીને તેની પરવાયે નહિ હોય. આત્માની સિદ્ધિથી એ બધી પુદ્ગલિક સિદ્ધિઓ તુચ્છ છે. આ સિદ્ધિ પ્રાપ્ત થયા પછી બધા સાધનો પણ નકામા થશે.

૧૭ આત્મસાધના-વ્યવહારિક-સાંસારિક-જીવનમા પણ શું શકય છે? જેને ખરેખર આત્મતત્ત્વ ગુરુગમથી યા પૂર્વના સંસ્કારબળથી સમ્યક્રૂપે પરિણમ્યું હોય, તે આત્માને પ્રજ્ઞાવડે જડથી પુદ્ગલોથી ભિન્ન સમજે છે. એ ભેદજ્ઞાનની દૃષ્ટિવડે વ્યવહારને પરમાર્થમય બનાવી શકે છે આત્મ-ઉપયોગ વડે સાંસારિક-વ્યાવહારિક-સર્વ પ્રવૃત્તિને ઉદયાધીન ઉપાધી સમજી, તેમા-નિર્લેપભાવે પ્રવૃત્તિ કરી ઉદાસીન-ભાવે પ્રવર્તે છે. પૂર્વકર્મની નાટ્યલીલામાં તે પ્રેક્ષક રહે છે. તેનો સૃષ્ટા બનતો નથી એ ઉપાધીમા સમાધીની સાધના કરે છે, સ્વ-પર વિવેકવડે અંતરગત ન્યારો રહી, ફક્ત ઉદયને વેદે છે. બંધભાવને રાગદ્વેષમોહથી વધારવા તરફ તેની વૃત્તિ હોતી નથી, આવો સમ્યગ્દૃષ્ટિ સત્પુરુષ આશ્રવભાવે કર્મલેપ ચઢાવતો નથી, પણ સંવરભાવે પૂર્વકર્મની નિર્જરાજ-સકામ કરતો રહે છે. અપ્રમત્તભાવે ઉપયોગપૂર્વક સાધના કરતો, સહજ આનંદમાં-જગતમાં વિચરી શાંતિ પ્રાપ્ત કરે છે. આમ વ્યવહારને પરમાર્થ સાથે જોડી સાધના કરૂ સમતા માટે મમતા ત્યાગુ પણ કુરતા ન કરૂ યોગ્ય વ્યવહાર આચરૂં.

૧૮ ભગવાન આત્મા ભૂલો પડ્યો છે જ્યાં ત્યા સુખની શોધ

અનંતકાળથી એ દેહમાં આત્માપણું માની અજ્ઞાનમાં
રાચી. અનંતકાળ દુઃખના કાઢ્યો. હવે એ માર્ગ પામી
ગયો છે, તેણે મનરૂપ પ્રધાનને વશ કર્યો છે, જ્ઞાન ખજાનો
સ્વાધીન કર્યો છે. સ્વાનુભવ મંદિરમાં સહજસ્વરૂપની
સાધના કરે છે. સમય માત્રનો પ્રમાદ કરતો નથી

૨૦ આ દેહમંદિરમાંથી આત્મભગવાન જ્યારે બહાર નીકળી
ગયા પછી એ દેહની શી વિધિ થાય છે. તે તો સૌ કોઈને
સ્નેહીજન બાળતાં દહિત કે અદહિત કહેવાતા સ્મશાનદ્વારા
જાણી શકાય છે. મરનાર તો અમર છે, ત્યારે મરી કોણ
જાય છે? ખરી રીતે તે તો માત્ર પુદ્ગલદેહનું પરિવર્તન
માત્ર થાય છે. જેમ જીર્ણ વસ્ત્ર ત્યાગીને નવું વસ્ત્ર પહેર
વામાં આવે છે. એ નવું વસ્ત્ર આપણા શુભાશુભ કર્મ
અનુસાર પ્રાપ્ત થાય છે આપણે રેશમી કફની પહેરતા
હોઈએ તે વખતે શુભકર્મના ઉદયથી સારી સ્થિતિ હોય.
એ જીર્ણ થવાને પ્રસંગે અશુભકર્મના ઉદયથી સારી સ્થિતિ
નબળી પડે ને પાણકોરાની કફની ભલે કે ગીજાની ઉતરેલી
ભલે તે પણ પહેરવી પડે છે. તેમ આ આત્મા શુભાશુભ
કર્મ અનુસાર ગતિ આગતિને પ્રાપ્ત કરે છે આયુષ્ય,
નામ, ગોત્રવેદનિયની આ ભવ પૂરતી લીલા પુરી થાય
એટલે નવા સ્વાંગ સજાય છે અને એજ આત્મા નવા
નોકર્મનાં પુદ્ગલદ્રવ્યને ગ્રહણ કરે છે નવો સ્વાંગ સજી
તેની નાટ્યલીલા, તેમા દેહાધ્યાસ ધરી મોહ રાગ દ્વેષથી
શરૂ કરે છે. આમ પરિભ્રમણ તેના હેતુઓથી ચાલ્યા કરે છે.

૨૧ આથી એમ નક્કી થયું કે—આ આત્મા છે અને તે નિત્ય
છે. વળી શુભાશુભ કર્મનો કર્તા છે અને પુણ્ય-પાપનો
ભોક્તા છે. સ્વભાવની શુદ્ધતાથી નિજસ્વરૂપનો કર્તા અને

[illegible] પ્રાપ્ત છે. એ
[illegible] પોતાની [illegible]
[illegible] પોતાને [illegible]
[illegible] પોતાનું [illegible]
[illegible] પ્રાપ્ત કરી [illegible]
[illegible]
[illegible] પ્રાપ્ત કરે છે
[illegible]

૨૩ આ [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] છે. [illegible]
[illegible] છે. [illegible]
[illegible] છે. [illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible]
[illegible] છે. [illegible]
[illegible] વિષયોમાં
[illegible] પૌદ્ગલિક પ્રકૃતિ ધર્મોથી પોતાના
આનંદ [illegible] નથી, [illegible] જાણનાર જ્ઞાની છે.
આત્માને [illegible] શુદ્ધ અને [illegible]
शुद्धो हं बुद्धोहं । निर्विकल्पो हं ।

૨૪ અષ્ટાંગયોગનો સાર [illegible] મનનું અમનપણું કરવું તે છે.

ક્રિયાઓથી તેમાં વિજય મેળવી પોતાનાં આત્મામાં તૃપ્ત
થાય છે પોતે નિર્લેપભાવે વિચરે છે, જગતથી નિસ્પૃહ
થાય છે, કોઈ તૃષ્ણા–આસક્તિને વશ થતો નથી મનથી
મૌન થાય છે જ્ઞાનના આનંદમા વિવેકપૂર્વક મધ્યસ્થભાવ
ધારણ કરી નિર્ભયતા પ્રાપ્ત કરી પૌદ્ગલિક પ્રશંસાથી મૂક્ત
થઇ તત્ત્વદૃષ્ટિ પ્રાપ્ત કરી, સર્વ સમૃદ્ધિ પોતામા જ નિરખી
કર્મવિપાકને સાક્ષીભાવે વેદી લઇ ભવથી ઉદ્વિગ્ન થઈ
બહિરસ જ્ઞાનો ત્યાગ કરી, પરિગ્રહનો ત્યાગ કરી ધ્યાનયોગમા
તપવડે શુદ્ધબુદ્ધ થાય છે આ જ્ઞાનસાર છે

૨૯ જો આત્મજ્ઞાન સહજ રીતે પ્રાપ્ત કરવુ હોય તો, મનને
અમનસ્કનિર્વિકલ્પ રાખવાનો અભ્યાસ દિવસ કે રાત્રિના
સમયમાં ઘરમા કે વનમા સુખમા કે દુઃખમા, અનુકૂળતામા
કે પ્રતિકૂળતામા ગમે તેવા સમયમા પોતાના આત્માની
અચળ શ્રદ્ધાવડે તેમા પળે પળે ઉપયોગ રાખી, ચિત્તની
સ્થિરતા વધારતા જાઓ, વૃત્તિઓનો નિરોધ કરતા જાઓ,
તેને માટે શુદ્ધ થયેલા એવા પરમ પરમાત્મસ્વરૂપ
પાર્શ્વનાથ આદિનુ સ્મરણ, અન્ય વિકલ્પોથી બચવા–
મનમા ચાલુ રાખો, જેથી વૃત્તિઓના કલ્લોલ શાંત પડશે.
વિભાવમા સંકલ્પ–વિકલ્પના ધુમ્મસથી જે ચિત્તગૃહ મલિન
થઇ અશાંતિ વધારી રહ્યુ છે તે આ રીતે નામસ્મરણની
... જગાવી એ કર્માશ્રવના દ્વાર બંધ

એકાગ્રતામા સ્થિર રહી જોયા કરવુ, આત્માની પ્રેરણા વગર એ કાંઈ કરી શકશે નહીં અને આપોઆપ તેનો પ્રેર્યપ્રેરક ભાવરૂપ ચાપ બંધ થતા તેની પ્રવૃત્તિ અટકી પડશે મનને અને આત્માને આમ ભેદજ્ઞાનથી જુદા પાડીને આ પ્રયોગ અજમાવવાનો છે અને જો મન સાથે આત્મા મળી ગયો હશે તો તેનુ પરિણામ આત્મપતનમા આવશે, મન, ઇન્દ્રિયોની મદદવડે તેને ખાડામા નાખશે, તેને વિષયમા જોડી તેની કરી કમાણી ધૂળ મેળવશે માટે ઉપયોગની અને વિવેકની જાગ્રતીપૂર્વક આ રાજયોગ સાધવાનો છે, મનના પરિણામ તપાસતા રહેવાના છે

૩૧ આત્મજ્ઞાન વગર આ રાજયોગની સાધના અશક્ય છે આ જ્ઞાન હોય તો જ સાધ્ય સાધના, સિદ્ધિ અને સાધકતાનો વિવેક પ્રાપ્ત થાય છે હેય, જ્ઞેયને ઉપાદેયની બુદ્ધિ પ્રાપ્ત થાય છે, માટે પ્રથમ ભૂમિકા શુદ્ધિ કરવાનુ ખાસ લક્ષ કેળવવાનુ છે સદ્‌ગુરુ સમાગમ, સત્‌શાસ્ત્ર સ્વાધ્યાય, આત્મતત્ત્વ વિચારણા, ચિંતન-મનન દ્વારા આત્મતત્ત્વનો નિર્ણય કરવાનો છે નિશ્ચય એ સાધ્ય છે, વ્યવહાર એ સાધન છે યોગની પ્રથમ ભૂમિકા, વિષયકષાયની ઉપશમતા, સરળતા, [illegible], કરુણા, દયા, કોમળતા, પવિત્રતા, [illegible] અભિલાષા, [illegible] આદિ તેમજ ત્યાગ વૈરાગ્યની ભાવના કેળવવાની પ્રથમ જરૂર છે યમ નિયમને આધીન રહી મન-વચન-કાયાની શુદ્ધિ કરવાની છે ક્રોધ, માન, માયા, લોભરૂપ કષાયોને ક્ષમા, નમ્રતા, સરળતા અને સંતોષની [illegible] છે અહિંસા, સત્ય, અચૌર્ય, બ્રહ્મચર્ય, અપરિગ્રહ એ પંચશીલને પચાવીને તેને ક્રમશઃ આચરવાના છે-જીવનમા મઢવાના છે.

૩૨ [illegible] એ યોગના [illegible] અને આનંદમા

હું સ્વપ્રકાશમાં પ્રકાશિત થાઉ છું મેં જે પૂર્વે અજ્ઞાન-દશામાં કર્મ કરેલાં છે તે મારે વેઠી લીધા વિના છૂટકો નથી, તે હુ સહનશીલતાથી વેઠી લઈ તેમા પુન. રાગદ્વેષ કે હર્ષશોક કર્યા સિવાય, નવા વૈરના બીજ રોપ્યા સિવાય ક્ષમાભાવે ખાતુ સરભર કરી, હુ શુદ્ધ થવા માગું છું. મારે કાંઇ હવે પ્રિય નથી. કાંઇ અપ્રિય નથી, કાંઇ ઇષ્ટ નથી કાંઇ અનિષ્ટ નથી. કોઇ શત્રુ નથી, કોઇ મિત્ર નથી, જગત જગતસ્વરૂપે છે, જગતને રૂડુ દેખાડવા હવે મારે કાંઇ કરવાનું રહેતુ નથી, મારે તો મારા આત્માનું મારૂ થાય તેમ કરવાનુ છે, મારુ આત્મશાસન હવે પ્રાપ્ત કરવાનું છે, મારી સ્વતન્ત્રતાની સિદ્ધિ કરવાની છે, પરભાવની પરાધીનતામાંથી આત્મસ્વરાજ્ય મારે પ્રાપ્ત કરવાનુ છે. તેને જ માટે મારી આ સાધના છે.

૩૬ શ્રદ્ધા રાખી શુદ્ધિ કરતા જાઓ અને દૃઢ રહો, વિજય તમારો જ છે. આ જગતમાં પુરુષાર્થવડે પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય પરમ આત્મસ્વરુપ છે એ પુરુષાર્થ બાહ્યદૃષ્ટિએ અવળો પણ થાય છે અને સમ્યક્દૃષ્ટિએ સવળો થાય છે. અનંતકાળથી અવળો પુરુષાર્થ કરીને બંધનમાં વળ ચડાવ્યો છે એ વળ હવે ઉખેડવાનો છે અને બંધભાવથી મુક્ત થવાનુ છે. પરથી પોતાને જુદો જાણી, પરમાત્મા બનવાનો પરમ પુરુષાર્થ કરવાનો છે સમજ્યા ત્યારથી સવાર સમજવાની છે, ભૂતકાળને ભૂલી જવાનો છે જ્ઞાનની ચીનગારીથી અનંતભવના કર્મોને ભસ્મ કરવાની તાકાત જ્ઞાનની જ્યોતમા છે, એ જ્ઞાનજ્યોતિને ...નો પુરુષાર્થ કરો, એનુ જ ધ્યાન કરો, આવો અવસર ફરી ફરીને મળશે નહિ: અનંતકાળની ... ક્ષય કરવાનો માર્ગ સત્પુરુષોની કૃપાથી પ્રાપ્ત

ધર્મને ઉપયોગમાં [illegible] જ્ઞાન દશા [illegible] ચોથા ગુણસ્થાનકથી અવિરતી સમ્યગ્દૃષ્ટિ ગુણસ્થાનકથી સાધક દશાની શરૂઆત છે અને ૧૪મા ગુણસ્થાનકે સાધ્ય સાધકની એકતા અને સર્વ સિદ્ધિ છે

૧૮ સર્વકાળમાં હું એક અખંડ આત્મદ્રવ્ય છું, ભલે તે સ્થિતિમાં કે સંયોગમાં પર્યાયના પરિવર્તનમાં પણ હું તો હું જ છું. શુદ્ધ ચિદાનંદસ્વરૂપ હું ભૂતકાળમાં હતો, વર્તમાનમાં હું [illegible] છું અને ભવિષ્યકાળમાં પણ હું [illegible] [illegible]

[illegible]

હું સ્વપ્રકાશમા પ્રકાશિત થાઉ છુ મેં જે પૂર્વે અજ્ઞાન-
દશામા કર્મ કરેલાં છે તે મારે વેદી લીધા વિના છૂટકો
-નથી, તે હું સહનશીલતાથી વેદી લઈ તેમાં પુન: રાગદ્વેષ
કે હર્ષશોક કર્યાં સિવાય, નવા વૈરના બીજ રોપ્યા સિવાય
ક્ષમાભાવે ખાતુ સરભર કરી, હુ શુદ્ધ થવા માગુ છું-
મારે કાંઇ હવે પ્રિય નથી. કાંઇ અપ્રિય નથી, કાંઇ ઇષ્ટ
નથી, કાંઇ અનિષ્ટ નથી, કોઇ શત્રુ નથી, કોઇ મિત્ર
નથી, જગત જગતસ્વરૂપે છે, જગતને રૂડું દેખાડવા હવે
મારે કાંઇ કરવાનું રહેતુ નથી. મારે તો મારા આત્માનું
સારૂં થાય તેમ કરવાનુ છે, મારૂ આત્મશાસન હવે પ્રાપ્ત
કરવાનું છે, મારી સ્વતંત્રતાની સિદ્ધિ કરવાની છે,
પરભાવની પરાધીનતામાથી આત્મસ્વરાજ્ય મારે પ્રાપ્ત
કરવાનુ છે તેને જ માટે મારી આ સાધના છે.

૩૬ શ્રદ્ધા રાખી બુદ્ધિ કરતા જાગ્યો અને દઢ રહો, વિજય
તમારો જ છે આ જગતમા પુરુષાર્થવડે પ્રાપ્ત કરવા
યોગ્ય પરમ આત્મસ્વરુપ છે. એ પુરુષાર્થ બાહ્યદષ્ટિએ
અવળો પણ થાય છે અને સમ્યક્દષ્ટિએ સવળો થાય છે.
અનંતકાળથી અવળો પુરુષાર્થ કરીને બંધનમાં વળ
ચડાવ્યો છે એ વળ હવે ઉખેડવાનો છે અને બંધભાવથી
મુક્ત થવાનું છે. પરથી પોતાને જુદો જાણી, પરમાત્મા
બનવાનો પરમ પુરુષાર્થ કરવાનો છે સમજ્યા ત્યારથી
સવાર સમજવાની છે, ભૂતકાળને ભૂલી જવાનો છે જ્ઞાનની
એક જ ચીનગારીથી અનંતભવના કર્મોને ભસ્મ કરવાનાં
છે. એ તાકાત જ્ઞાનની જ્યોતમા છે, એ જ્ઞાનજ્યોતિને
પ્રગટાવવાનો પુરુષાર્થ કરો એનું જ ધ્યાન કરો, આવો
અપૂર્વ અવસર ફરી ફરીને મળશે નહિ અનંતકાળની
ભ્રમણાને ક્ષય કરવાનો માર્ગ સત્પુરુષોની કૃપાથી પ્રાપ્ત

થયો છે. પ્રમાદમા તે ચૂકશો નહિ અને આત્માનો ધર્મ આત્મામાં જ છે તે ભૂલશો નહિ. ઉપયોગ એ જ સાધના છે

૩૭ હું મહાવીરનો પુત્ર છું, વીરનો પુત્ર છું, મારામાં વીરનુ ક્ષાત્રતેજ પ્રકાશે છે, મારા મહાવીર અનંતવીર્ય સ્ફોરવી અમર બન્યો છે હું પણ એ જ માર્ગે મારું આત્મવીર્ય સ્ફોરવી એ મહાન સામ્રાજ્ય કે જે પછી કોઈથી પરાભવ પામે તેવું નથી, એવું આત્મશાસન પ્રાપ્ત કરી, મારી સાધનાની પૂર્ણાહુતી કરીશ મારા સિવાય મારો ઉદ્ધાર કરવા કોઈ સમર્થ નથી હું જ મારો ઉદ્ધારક છું, હું જ મારો ગુરુ છું, હું જ મારો મિત્ર છું, હું જ પોતે પરમાત્મસ્વરૂપ છું, તારે કોઈની આશા રાખવાની નથી, તારે કોઈની વાટ જોવાની નથી, તારે કોઈની ચિંતા કરવાની નથી, તું તારો [illegible] પુરુષાર્થ કર અને સર્વ નિમિત્તો તને અનુકૂળ થશે તું જ તારા [illegible] [illegible]

[illegible]

## અંતર [illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

આપને સહયોગીઓ કો ભી, [illegible]
કરને કે લીયે પ્રેરણા દે રહા હું, આપની [illegible]

કૃપયા [illegible] પ્રતિ [illegible]
ભેજનેકા કષ્ટ કરે.

સાધનાનો અનુભવ એવ પ્રગતિ કે માટે [illegible]
પત્રો દ્વારા કૃતાર્થ કરેગે એસી આશા રખતા હુ

બ્યાવર
(રાજસ્થાન)
તા ૨૬-૧૦-૭૫

સ્નેહાધીન
શોરીલાલજી નાહાર
અધ્યાપક શ્રી શાંતિ જૈન વિદ્યાલય

ૐ

# અમર આત્મ ચિંતન

૧. સંસારી છદ્મસ્થ સમ્યગ્દૃષ્ટિ આત્માની પરિણામની ધારા-પરિણતી, આત્મદ્રવ્યના ગુણની પર્યાયમાં સમયે સમયે પરિણમ્યા કરે છે. તેમાં કેટલીક શુભભાવો રૂપ, કેટલીક અશુભ ભાવો રૂપે પરિણમે છે

૨ શુભ ભાવોથી પુણ્ય બંધરૂપ શુભકર્મ, એક ક્ષેત્રાવગાહે આત્માને બંધાય છે અને અશુભ ભાવોથી પાપબંધરૂપ કર્મ બંધાય છે, અને તેનું ફળ-ઉદય આવતે સુખ દુઃખરૂપ આત્માનો વિભાવ છે—અનુભવાય છે.

૩. કર્મોરૂપ થવા યોગ્ય પુદ્ગલો આત્માના શુભાશુભ ભાવોનું નિમિત્ત પામી સ્વતઃ કર્મરૂપે સમયે-સમયે પરિણમી બંધાયા કરે છે અને તેના સમયે સમયે ઉદય થાય છે, અને શાતા અશાતા રૂપ આત્મા પરિણમી હર્ષ શોકનું વેદન કરે છે, અને આકુળ-વ્યાકુળ થઈ મોહથી [illegible] પામી રાગ-દ્વેષમાં સંકલ્પ-વિકલ્પની પુનઃ પુનઃ પરિણમ્યા કરે છે, તેથી પુનઃ નવો બંધ નવા કર્મના પુદ્ગલો વડે થાય છે

૪ આ રીતે આશ્રવ બંધની પરંપરા ચાલુ રહેવાથી, જેવા જેવા ભાવે પરિણમ્યો હોય, તેવા તેવા કર્મો સાત-આઠ પ્રકારે બાંધી, જન્મ-જરા-મરણ-આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિમાં દુઃખ-શોક-પામતો, અનંત કાળથી સંસારની ચાર ગતિની અનેક જુદી જુદી યોનીઓમાં નરક-તીર્યંચ-મનુષ્ય-દેવ-નિગોદ પૃથ્વી-જળ-અગ્નિ-વાયુ-વનસ્પતિમાં આ આત્મા પરિભ્રમણ કરે છે. આત્માની અશુદ્ધ પરિણતીથી સંસાર અને શુદ્ધ પરિણતીથી મોક્ષ. શુભ કર્મથી શુભ ગતિ, અશુભ, કર્મથી અશુભ ગતિ અને સુખદુઃખનું નાટક ભજવ્યા કરે છે.

૫ જેમ લોખંડને જો પાણી લાગે તો તેને કાટ ચડે છે અને લોખંડ સડી જાય છે, તેમ આત્મા જો અશુદ્ધ ભાવમાં સ્વયં પરિણમે તો જ તેને કર્મરૂપી કાટ લાગે છે અને સંસાર દુઃખરૂપ સડો લાગે છે, પરંતુ સોનાને કીચડમાં નાખો તો પણ કાટ ચડતો નથી, તેનું કારણ તેની શુદ્ધતા છે. તેમ આત્મા જો શુદ્ધ ભાવમાં પરિણમે તો અનંતા પુદ્ગલોની હાજરી નજીક પણ તેને કર્મરૂપ કાટ ચડતો નથી.

૬ એટલે કર્મનું કારણ પોતાનો વિભાવ આત્મા છે. આત્મા જો પુરુષાર્થી થઈ પોતાના શુદ્ધ આત્માના ઉપયોગમાં પરિણમે, [illegible], કર્મના ઉદયમાં સમતા ભાવ રાખે, [illegible] સમભાવ રાખે અને પૂર્વ કર્મનો ઉદય [illegible] તો જ [illegible] ઉપયોગમાં જોડાયેલ રહેવાથી, [illegible] નિમિત્ત નહિ મળવાથી, આત્મશુદ્ધિ વધતી [illegible] અનંત દર્શન, અનંત-જ્ઞાન, અનંત-વીર્ય અને [illegible] આનંદ [illegible] પરિણમે છે

[illegible]

યુક્ત–થઇ શકે છે સવળી સમજણપૂર્વક જ્ઞાન તે સમ્યગ્દૃષ્ટિ–
શુદ્ધદૃષ્ટિ, અવળી સમજણનુ જ્ઞાન તે મિથ્યાદૃષ્ટિ અશુદ્ધદૃષ્ટિ

૯ આપણે દોષ ન કરવો હોય તો પણ પૂર્વ પ્રકૃતિના
ઉદય અનુસાર વૃત્તિ તેમા પ્રમાદથી જોડાઇ જાય છે સમ્યગ્
દૃષ્ટિને તુરત ભૂલ સમજાઈ જાય છે અને અંતરમા પ્રાયશ્ચિત
જાગે છે ભવિષ્યમા ભૂલ ન થાય તે માટે પચ્ચખ્ખાણ
કરે છે, છતા તે વારવાર છેતરાય છે. વૃત્તિઓ છેતરે છે,
મોહાધીન આત્મા સપડાઈ જાય છે, રાગદ્વેષમા રંગાઇ જાય
છે, મિથ્યાત્વથી અંધ બની જાય છે

૧૦. એટલે ઉપયોગ પૂર્વક સાવધાની રાખવા, વૃત્તિઓને
કાબુમા રાખવા, મનને કાબુમા રાખવા. તેને સદ્આલંબનની
છદ્મસ્થ અવસ્થામા અત્યંત જરૂર છે, તે માટે સુદેવ–સુગુરુ–
સુધર્મનુ–સેવન કરવાનો સમ્યગ્દર્શન જ્ઞાન–ચારિત્ર ધર્મની
આરાધના કરવાનો–અહિંસા–સંયમ–તપથી આત્મશુદ્ધિ કર
વાનો–ઉપયોગ રાખવો એ ધર્મ છે

૧૧ પરમાત્મ સ્વરૂપનુ આલંબન અને તેમા શ્રદ્ધા
પૂર્વક એકાગ્રતા કરવા, પળે પળે ઉપયોગપૂર્વક ચીંતવન–જાપ
ધ્યાનમા ચાલુ રાખવાથી કર્માશ્રવનો નિરોધ અને પૂર્વબંધની
નિર્જરા, સમયે સમયે ચાલુ રહે છે છેવટ અશુભમાથી
પાપમાથી બચે છે, અને શુભ કર્મના આસ્રવ થવાથી, શુભ
બંધથી. શુભ ગતિ, સંસારિક સુખ. આરોગ્ય સુખ, સૌભાગ્ય
રિદ્ધિ–સિદ્ધિ, લબ્ધિ પ્રાપ્ત કરે છે પરંતુ સમ્યગ્દૃષ્ટિ આત્મા
સ્વ–પર વિવેકથી એ બંધને બંધરૂપે જાણીને પ્રવૃત્તિ કરે છે,
તેમા મોહ કે ક્ષોભ થવા દેતો નથી.

૧૨ વૃત્તિનો નિરોધ કરવા માટે સામાયિકરૂપ સમતા

ભાવથી ભાવતા, અધ્યાત્મના અભ્યાસથી, ભાવનાના યોગથ
ધ્યાનની પ્રવૃતિથી, ભાવીને છેવટ વૃતિસક્ષય યોગ દ્વારા મ
પ્રકૃતિઓનો ક્ષય કરીને શુદ્ધ નિરંજન-ચૈતન્યમૂર્તિ કૃત્ય કૃ
થાય છે, અસંગ થાય છે, વિતરાગ થાય છે, ક્રમેક્રમે તે મુક
થાય છે, તેની સાધનાની સફળતા થાય છે, તત્વજ્ઞાન દ્વા
સાધનાનો પુરૂષાર્થ-પરમાર્થ, યથાર્થ સમજને કરવાથી સિ
થાય છે અંતરની મોહ ગ્રંથીને ભેદે તે અધ્યાત્મ રીત.

૧૩ પરાધિન-મોહાધિન આત્મા હોવાથી પ્રમાદમા પડત
વાર લાગતી નથી તે માટે-સ્વાધ્યાય અને ધ્યાન-અપ્રમત્ત
ભાવના ઉપયોગને અંતરથી પરિણમાવવા-સાધક આત્માએ-
સમયે સમયે જાગ્રત રહેવુ એક પળ ક્ષણ નિરર્થક પ્રમાદમાં
વિષય કષાયમા મોહ-મમતામા ન વિતે, અને અંતરમા વિવેક
પ્રજ્ઞાથી ૐ હ્રીં ણમો અરિહંતાણ નો જાપ ચાલુ રાખી દરેક
પ્રવૃતિ કે નિવૃતિમા, ખાતા-પીતા, સુતા, બેસતા, ઉઠતા એ
જાપની પ્રવૃતિ મનમા ચાલુ રાખવાથી, આત્મામા અપૂર્વ
શાંતિના દર્શન થશે અને નૂતન કર્મબંધના સહજ નિરાધ
થતા, સંવરરૂપ-સામાયિક થશે, નિર્જરારૂપ પ્રતિક્રમણ થશે,
અને આત્મા શુદ્ધ થતા જશે, પોતાના સ્વાભાવિક આનંદના
અમૃત જેવા સ્વાદ અનુભવાશે

૧૪ અરિહંત પદનુ ધ્યાન-ચીંતન-દ્રવ્ય-ગુણ-પર્યાયથી
કરવાથી આત્મા તે અરિહંતના ગુણ-કેવળિરૂપ ગણુઓ, [illegible]
[illegible] પ્રગટ થાય છે, અને વિતરાગ સ્વરૂપ આત્મા પોતાના
સર્વથી સર્વજ્ઞ સ્વરૂપ થતા છે " એ આજ્ઞાપાળીએ જ માત્ર છે
તેમ આત્માને [illegible] જોવાનુ નથી, તેમ આત્મા પણ કર્મ
પ્રકૃતિથી રહેલો નથી પણ પદના સિદ્ધિ-નિધિ રહિત છે.
ૐ [illegible] નમઃ [illegible] ના શુદ્ધ સ્વરૂપનો, પરમ પરમેષ્ઠિનો

.ચક છે હ્રીં માયા બીજ છે આ એક જ મંત્રને અંતરના
માંગણે એકાગ્રતાથી જાપ કરવાનું ચાલુ કરો, અને તમારા
દુઃખ-દોષ અને પાપ નાશ પામી જશે ચૌદ પૂર્વનો સાર છે

૧૫ સંસાર વ્યવહારમા બધા કામો ઉદય અનુસાર
ખાવુ-પીવુ, પહેરવુ-ઓઢવુ, સુવુ-બેસવુ લખવુ-વાચવુ,
કુટુંબ પરિવારનું તથા આજીવિકાનુ, વ્યાપાર ધંધાનુ વિગેરે
અનેક કાર્યોમાં જીવન અટવાયેલુ રહે છે, અને પાચ પચાસ
સો વરસનુ આયુષ્ય એવી એ આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધિમાં પસાર
થાય, છેવટે નિરાશ વદને દિનતાપૂર્વક નિસાસા નાખતુ જીવન
પુરું થાય છે મહામુલો માનવભવ ચિંતામણી રત્ન જેવો
આત્મા કંકર જેમ વેડફી નાખે છે મિથ્યાદષ્ટિઓને આ
.ત્મા કંકર જેમ વેડફી નાખે છે મિથ્યાદષ્ટિઓ આ બધુ કરવા છતા અલિપ્ત-
.મજણ નથી, સમ્યગદષ્ટિઓ આ બધુ કરવા છતા અલિપ્ત-
ભાવે રહી આત્માને ઉજ્જવળ કરે છે.

૧૬ સ્વ-પર આત્માને સંતાપ આપવો તે પાપ સ્વ-
પર આત્માને સંતોષ આપવો તે પુન્ય પુન્ય-પાપની આ
...ન્ય વ્યાખ્યા છે પૈસાથી જ પુન્ય થાય છે એમ નથી,
-પાપ શુભ અને અશુભ ભાવથી થાય છે પુન્ય અને
એ બને બંધ ભાવ છે. એક સોનાની બેડી તો બીજી
.ની બેડી એ બને રહીત આત્મા એ શુદ્ધ આત્મા છે

૧૭ અનર્થ દંડમાં આત્મા વગર કારણે, વગર પ્રયો-
ને દંડાય છે. વગર જોતા પાપ-કર્મો અઢાર પાપ સ્થાનકની
વૃતિમા જોડાય છે અને કર્માશ્રવ કર્યા કરે છે ઘણી વાર
.વરા બેઠા નખોદ વાળ્યા કરે છે અને આત્માનો બંધ વધાર્યા
કરે છે અને તેનો કડવો વિપાક ઉદયમાં આવે ત્યારે પોક
મુકી રડે છે નિષ્કારણ કોઈપણ પ્રવૃતિથી વિરમવુ અને
નિવૃતિમાં સ્વાધ્યાય ધ્યાનની પ્રવૃતિ કરવી, જેથી અનર્થ

દંડથી બચી શકાય વગર ભાડાના ધોબી શા માટે બનવું ?

૧૮ કેટલાક વ્યવહારમાં બહુ ડાહ્યા ગણાતા માનવો પણ અધ્યાત્મ તત્ત્વથી અજ્ઞાત આત્માઓ અણસમજથી આશ્રવ બંધના અજ્ઞાનથી વગર જોતા કર્મોની ખરીદી કરે છે, અને જ્યારે તેનો અંજામ આવે છે, ત્યારે એ ડાહ્યા ને દિવાના તરીકે સમાજ જુએ છે, અહંભાવ વિશેષ હોવાથી દિવ્ય દૃષ્ટિનો અભાવ હોય છે તે પતનનું કારણ છે

૧૯ કેટલાક ધર્મમા ભક્ત આત્માઓ ભક્તિની ધૂનમા વિવેક–વિચાર વગર ભક્તિના નામે શક્તિનો વ્યર્થ વ્યય કરી રહ્યા હોય છે, અને અર્થ વ્યયથી વાહ વાહ બોલાતી હોય, તેના ઘેનમા મસ્ત રહે છે, પરંતુ જ્ઞાનપૂર્વકની ભક્તિથી જ મોક્ષ હેતુ કાર્ય થાય છે ભક્તિ જ્ઞાનનો હેતુ છે, જ્ઞાન મોક્ષનો હેતુ છે વિવેક વગરની ભક્તિ પણ અજ્ઞાન છે

૨૦ અન્ય આત્માઓને આપણા મન, વચન, કાયાના યોગથી, આપણી ભાવનાથી, આપણા વચનથી, આપણી સેવાથી શાતા થાય અને આશિર્વાદ અંતરના વરસી જાય, તેથી શુભ પુન્ય બંધ થઈ જાય અને કોઈ જીવને સંતાપ થઈ જાય તો શ્રાપ વરસી જાય, અને પાપ બંધ થઈ જાય અને તેનું ફળ ભુંડરૂપ, દુઃખરૂપ ભોગવવાનું જ, તે વખતે પોતે કરેલા કર્મોના જ પ્રભાવ સમજવો બીજાને દોષ શું આપવો ?

૨૧ કોઈએ કોઈને રોગથી, બાણથી, ભાલાથી તોપથી, કેસથી, ઝેરથી અગ્નિ વગેરેથી મારીએ, તે મરી ગયો એમ માનીએ, પરંતુ જીવદ્રવ્ય મરતું નથી, શાશ્વત છે પુદ્ગલીક દેહથી છુટો પાડ્યો, પરંતુ તે જ જીવ અન્ય પુદ્ગલ યોનીમા પ્રગટ થઈ જાય છે [illegible] [illegible] થઈ તુરત જ તેનો

વૈરનો બદલો સર્પ કે અન્ય રૂપે થઇ લે છે. કોઇ જીવને મારવો એ મહાન પાપ છે, મહાન હિંસા છે. અહિંસા પરમ ધર્મ છે, એ ધર્મથી જ જન્મ મરણથી મૂક્ત થવાય છે, જ્ઞાનીઓની દેશના અહિંસાના એક શબ્દમા જ સમાવેશ પામે છે, આગમનો સાર અહિંસા છે

૨૨ આપણા મન, વચન, કાયાના યોગની પ્રવૃતિ જ કુદરતના વાતાવરણ ઉપર અમર કરે છે, અને અનિષ્ટ કે ઇષ્ટ બની જાય છે જેવી ભાવના તેવી સિદ્ધિ એટલે જ મન, વચન, કાયાના સયમને જ્ઞાનીઓએ વિશેષ મહત્વ આપ્યુ છે આપણો એક શબ્દ ચૌદરાજ લોકમા પ્રસરી જાય અને કાર્મણ વર્ગણાઓ નિમિત્તથી પરિણમી જાય છે, શબ્દ બ્રહ્મ છે

૨૩. આત્માના શુભા શુભ પરિણામ વગર જડ દ્રવ્ય સ્વય-કર્મરૂપ પરિણમતુ નથી. કર્મચક્રને પરિણમાવવામાં આત્માનો ઉપયોગ ખુબ જ કેળવવો જોઇએ, અને વગર જોતા અનત કર્મોથી બચવા માટે, અનર્થ દડથી બચવા માટે પ્રભુ સ્મરણ. આધ્યાત્મિક સ્વાધ્યાય, જ્ઞાન વાર્તામા સમય પસાર કરવો, સમયનો સદ્ઉપયોગ કરવો, સમયને વેડફવો નહિં, સમય બહુ કીંમતી વસ્તુ છે ભગવાને ગૌતમ સ્વામીને પણ એક સમયનો પ્રમાદ ન કરવા સમજાવ્યુ હતુ. અનતો ભુતકાળ ગયો, અનતો ભવિષ્યકાળ છે, આત્મા અજર અમર અને અવિનાશી છે, વર્તમાનકાળ એ ભૂતકાળના શુભ અશુભ ભાવનું પરિણામ છે-તેથી વર્તમાનને ખુબજ શુદ્ધ કરવે જેથી ભવિષ્ય-સુધરે. વર્તમાન કાળ તમારી પાસે છે

૨૪ પરિગ્રહથી ભરપુર મોઘુ જીવન એ સુખી જીવન નથી, સાદુજીવન એ સુખી જીવન છે. અત્યારે પવન એવો વાયો છે કે. સૌને ખુબજ ઉચુ જીવન એટલે ખર્ચાળ જીવન,

એ ખર્ચના માટે અનેક પાપારંભો કરવા અને જાણે જીવન
સાધના અર્થકામને માટે જ હોય તે રીતે રાત્રી દિવસ અમ
અનિતી અને પરિગ્રહમાં પાપમય-જીવન વ્યતિત થાય અ
માનવ જેવા અમૂલ્ય જીવનનો આત્મ સાધનાને બદલે અર્થ
સાધનામાં ઉપયોગ થાય, એ માનવ ભવને વેડફી નાખવા
સમાન છે ધન એ સાધ્ય નથી, સાધન છે

૨૫ સ્વપર જીવોને હિતકારક ઉપકારક વ્યવહાર, ન્યાય
નિતી સત્યથી ઉપજીવન માટે જોઈતી અર્થસામગ્રી મળી જાય,
તેમા સતોષ અને શાંતિ ગણી, જીવનનો અમૂલ્ય સમય આત્મ
સાધનામા જેટલો પસાર થાય તેટલું આત્મ સુખ પ્રકાશીત
થાય છે, આત્મા જેટલો-પાપાશ્રાવથી બચે તેટલો પુન્યાશ્રવ
થાય છે, અને તેને જોઈતી જીવન સામગ્રી સહજ રીતે પ્રાપ્ત
થઈ જાય છે, પુરૂષાર્થ નિમિત્તરૂપ છે

૨૬ આ જગત આખુ કર્માધિન છે, સયોગ-વિયોગ
સુખ-દુખ એ બધુ કર્મ મુજબ થાય છે, રંકપણુ કે
શ્રીમંતપણુ કર્મના ઉદય મુજબ થાય છે, કોઈ કોઈને સુખી
કે દુખી કરી શકતા નથી. કોઈ કોઈને મારી કે જીવાડી
શકતા નથી, પરંતુ પરસ્પર નિમિત્ત થાય છે જગતમા જીવો
અહંકારથી આ બધા પાપો કરે છે અને પાપ કર્મથી દુર્ગતી
દુખને પોતાના અવળા પુરૂષાર્થથી પ્રગટાવે છે એનો વિચારજ
કરતા નથી, અને કર્મનુ ફળ ભોગવતા દુખ અનુભવે છે

૨૭ જેનો જન્મ છે તેનું મરણ છે અને જેનુ મરણ
છે તેનો જન્મ પણ છે સૌ સૌના આયુષ્ય કર્મથી જીવે છે,
અને પૂર્ણ થતા મરણ પામે છે, છતા જીવો અહંકારથી
લડાઈઓ કરે છે અને માનવતાને નેવે મુકી, ગજાની બહાર
લીલા કરી ઘોર કર્મને ઉપાર્જન કરે છે, અને તેનુ ફળ

ભયંકર ભોગવે છે. એક માખીની પાખ બનાવવાની શક્તિ
નહિ છતાં-અભિમાનથી-જીવોને દુઃખી કરવામા-લુંટવામા,
ઘાત કરવામા બહાદુરી સમજે છે, પરંતુ-અંતે-કાળનો
કોળીયો બની જાય છે અને પાપ કર્મથી અનંત દુઃખમય
સંસારમાં રઝળે છે

૨૮ આત્મા કાંઇ ખાતો નથી, પીતો નથી, વેદનીય
કર્મના ઉદયથી ભુખની વેદના થાય છે, મોહનીય કર્મના
ઉદયથી ખાવાની ઇચ્છા થાય છે, અંતરાય કર્મ અનુસાર
ખાવાનું મળે-યા ન મળે, ખાવાથી તૃપ્તિનો અનુભવ આત્માને
થાય છે-ભૂખથી વેદનાનો અનુભવ થાય છે અને આકુળ
વ્યાકુળતા થાય છે આ બધો-શુભાશુભ કર્મનો જ પ્રભાવ છે.
એક સમય પણ આત્મા અજ્ઞાન દશામા શુભ યા અશુભ
બંધ કર્યા વગર રહેતા નથી વિકલ્પ વડે નક્કી કરી, સંકલ્પ
પૂર્વક કર્મબંધનો કર્તા થાય છે અને ઉદયકાળે ભોક્તા થાય
છે. આમ કરવું-તેમ કરવુ તે સંકલ્પ-આમ કરીશ-તેમ
કરીશ તે વિકલ્પ તેનાથીજ સંસાર ભ્રમણ છે.

૨૯. જીવ અનંતા છે, તે કરતા વિશેષ અનંતા પુદ્ગળો
છે, જીવભાવનું નિમિત્ત-પામી પુદ્ગલ પરમાણુઓ સ્વયં
શુભા શુભ બંધરૂપ કર્મરૂપે પરિણમ્યા કરે છે, અને સત્તામાં
રહે છે, અને તેના યોગ્ય કાળે ઉદયાવળીમાં આવી તેના ફળનો
અનુભવ કરાવે છે, બીજરૂપ કર્મો મહાવૃક્ષરૂપ ફળ ચખાડે
છે-જેનો રસ કડવો મીઠો સુખ દુઃખ રૂપ અનુભવાય છે,
આત્મા હર્ષ-શોક કરી, રાગ-દ્વેષથી મોહમાં પરિણમી,
નતાથી પુનઃ નવા કર્મબંધનું નિમિત્ત થાય છે, આમ
રની અનાદિ કાળથી ઘટમાળ ચાલ્યા કરે છે.

૩૦. વિતરાગ-સર્વજ્ઞ અરિહંત ભગવતોએ એ અધ્યાત્મ

વિજ્ઞાન સ્વપુરૂષાર્થથી સ્વ પ્રજ્ઞાથી, જડ-ચેતનનો ભેદ, તેનું કર્તા કર્મપણું, બંધમોક્ષપણું, સંવર-નિર્જરા આશ્રવ પુન્ય પાપ અને મોક્ષરૂપ નવ તત્ત્વોનો નિર્ણય કરીને પોતે બાહ્યથી મુક્ત થવા, સ્વદ્રવ્ય સ્વગુણ, સ્વપર્યાયમાં પરિણમી પરભાવ પર દ્રવ્યથી, વિરમી, ધ્યાન અને સમતાયોગ દ્વારા સર્વ કર્મ ક્ષય કરી આત્મા પરમાત્મા સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરી જ્ઞાતા દ્રષ્ટા બની જાય છે મુક્તાત્મા બની જાય છે

[illegible] માનવ જીવનનો સાર આત્મસ્વરૂપને સમજવું [illegible] અને પોતાના સ્વ સ્વભાવમાં પરિણમવું. [illegible] એ જ સર્વ તત્ત્વજ્ઞાનનો સાર છે. [illegible] આત્મા સ્વયં જ્ઞાનમય છતાં [illegible] તે અજ્ઞાન દશામાં [illegible] તેને જ્ઞાન [illegible] મોહનું [illegible]

[illegible]

આધિ-વ્યાધિ-ઉપાધી પોતાના અપરાધથી દોષથી દુઃખ સુખ પુન્ય પાપ અનુસાર ભોગવવા પડે છે.

૩૪. ભવસ્થિતી પરિપાક થાય અર્ધપુદ્ગળ પરાવર્તનકાળ બાકી રહે તો, તે આત્માને સત્સંગ સત્શાસ્ત્રનો સંયોગ થાય છે. તેથી તે દ્વારા જ્ઞાનયોગમા આત્મા, ઓઘદૃષ્ટિ, મિથ્યાદૃષ્ટિ, ત્યાગી, સમ્યગ્દૃષ્ટિપણુ પ્રાપ્ત કરી, વિવેકપ્રજ્ઞાથી જડ-ચેતનનો ભિન્ન ભિન્ન સ્વભાવ, આત્મદ્રવ્યની સ્વતંત્રતા, સ્વથી અસ્તિપણું, પરથી નાસ્તીપણુ આદિ જ્ઞાનયોગમાં આત્મભાવને પરિણમાવી, અંતરાત્મ સ્વરૂપમા, સ્વસહજ આનંદ સ્વરૂપમા આત્મા પરિણમવા લાગે છે પરભાવથી ઉદાસીન બને છે.

૩૫. જ્યારે સ્વભાવ તરફ પરિણતીનુ વહેણ શરૂ થાય છે ત્યારે આશ્રવબંધના નિરોધ રૂપ સંવરભાવની, શરૂઆત થઈ જાય છે પૂર્વઉદયીક કર્મોને સમતાભાવથી વેદવામા, નવા કર્મો નહિ બાંધવામા, બંધાયેલા કર્મોને જ્ઞાન-ધ્યાન વૈરાગ્ય ભાવથી નિર્જરી નાખવામા, તે આત્મા પોતાનુ બળ વીર્ય ફોરવે છે, અને સત્ચિદાનંદ સ્વરૂપમાં મગ્ન થવા સમયે સમયે ઉપયોગ રાખે છે. **ઉવઓગો ધમ્મો**

૩૬ માત્ર શબ્દોને જાણીને, શબ્દોને પકડીને, નામ અધ્યાત્મી ન થતા, તેના ભાવને પકડીને, આત્મદ્રવ્યનું આત્મ સ્વરૂપ, દ્રવ્ય-ગુણ પર્યાયથી બરાબર સમજી વિચારી અંતરમાં ઉતારી, ભાવ અધ્યાત્મથી નિજગુણની સાધના, તન્મયતાવડે પરમાત્મભાવની ભાવના કરી, ધ્યાન અને સમતા વડે વૃત્તિઓને ઉપશમાવવા, ક્ષય કરવા તરફ ધારણા કરશો, તો એક દિવસ નિર્વિકલ્પ સમાધિનો સૂર્ય પ્રગટશે.

૩૭ અધ્યાત્મયોગમાં નિર્દંભપણુ, નિર્માનપણું, નિઃશંકપણુ, નિશ્ચિંતપણુ, નિર્ભયપણુ પ્રાપ્ત કરવા યોગ્ય છે.

એકાગ્રતાપૂર્વક અસંગપણે એકાંત આત્મધ્યાનમાં શાંતિથી મન–વચન કાયાના યોગને સ્થિર કરી, એકઆસને બેસી, ઉપયોગ પૂર્વક જેટલો સમય બેસાય, તેટલો સમય સંવરૂપ સામાયીક થવાથી, સહજ નિર્જરાનો લાભ મળવાથી, અનંત કર્મોનો આશ્રવનો નિરોધ થાય, અને આત્મા નિર્લેપ થતો જાય, અને અંતરાત્મામાં પ્રકાશ પ્રસરતો જાય.

૩૮. કોઇ યોગી કહે તો પણ શુ ? કોઇ ભોગી કહે તો પણ શુ ? કોઇ ઢોંગી કહે તો પણ શું ? પરલક્ષથી વીરમી અંતરાત્માની સાક્ષીએ પરમાત્મ ભાવની ભાવના ભાવવી આત્માને પરભાવ પરદ્રવ્યમા પરિણમતો બચાવવો, મોહ આસક્તિથી મુક્ત થવું, સ્વભાવ ભાવમાં સત્ સ્વરૂપમાં સ્વઆત્માને ધારી રાખવો તે ધર્મ, એ ધર્મ આત્મામા જ છે

૩૯. માત્ર તનથી ધર્મ નથી, મનથી ધર્મ નથી, ધનથી ધર્મ નથી, એ તો બાહ્ય ઉપકરણો સાધનો છે. સાધનોનો સાધન તરીકે ઉપયોગ કરી સાધ્યના લક્ષે સાધનાના નિમિત્તથી, સાધના કરવી એ ધર્મ છે, પરિણામ સ્વભાવી આત્મા જ્યાં જ્યારે જેમા જોડો તેમાં તે તન્મય થઇ પરિણામી જાય છે, અનાદિ અજ્ઞાન પરિણતિથી તે રાગ દ્વેષની આસક્તિમાં જોડાઇ જાય છે, તેને જ્ઞાનદ્રષ્ટિ સમ્યક્દ્રષ્ટિ વડે સ્વભાવ પરિણામી ચારિત્રવંત કરવાનો પુરૂષાર્થ એ ધર્મ છે

૪૦ જો ઉપયોગ પૂર્વક નહિ પરિણમો તો, ઉપયોગ રહિત પણે અજ્ઞાનદશામા આત્મા વિભાવ પરિણામે પરિણમ્યા જ કરવાનો છે, કારણ કે ચેતનનુ ચૈતન્ય લક્ષણ ચેત્યા કરવાના અને તેનુ પરિણામ સુખ દુ:ખ, સંસારમાં પુન્ય પાપ અનુક્રમ પ્રાપ્ત થવાનુ જ અને તેના ભોગવટા વખતે રાગ દ્વેષથી

૪૪ પરમાત્માનુ આલંબન એટલે અરિહંત પરમાત્માની આકાર પ્રતિમાનું ધ્યાન તે આલંબન ધ્યાન, [illegible] પૂજન, વંદન, સ્તવન, વિગેરે દ્વારા ભક્તિયોગ વડે આત્મરંગી, જ્ઞાનયોગ દ્વારા સિદ્ધ ભગવંતનુ નિરાકાર રૂપ [illegible] સર્વાંગમય સ્વરૂપ વિચારવુ, ચિંતવવુ, તેવુ જ સ્વરૂપ પોતાનું છે તેમ જાણવું, તેમાં તલ્લીન થવુ, તે જ્ઞાનયોગ નિરાલંબન ધ્યાન એ શક્તિ દશા છે ભક્તિ જ્ઞાનનો હેતુ છે [illegible] મોક્ષનો હેતુ છે મોક્ષ એટલે પોતાની શુદ્ધતા

૪૫ સમ્યગ્દર્શન, સમ્યગ્જ્ઞાન, સમ્યગ્ચારિત્ર [illegible] એ જ મોક્ષનો માર્ગ છે [illegible] [illegible] જ્યારે આ આત્મા [illegible]

[illegible]

[illegible]

છે એટલે જડ-ચેતનનું આ નાટક અનાદિકાળથી વિચિત્ર રીતે ભજવાય છે. આત્મા તેનો દૃષ્ટા છે, સૃષ્ટા નથી.

૪૮. ભાવ શુદ્ધિ માટે દ્રવ્ય શુદ્ધિની પણ જરૂર છે, સાધ્યની સિદ્ધિ માટે સત-સાધનોની પણ જરૂર છે. નમસ્કાર-મત્રની માળા એ સાધન છે, પર્યાયમાં જાપ તે પારા છે, એ પારારૂપી પર્યાયની શુદ્ધિ, આ જાપ દ્વારા, પાપો અને કર્મના આશ્રવનો નિરોધ થાય છે, તત્વદૃષ્ટિ એ વિવેક દૃષ્ટિ છે, એ જ સમ્યગ્દૃષ્ટિ એટલે સાચી સમજણ.

૪૯ સર્વજ્ઞ ભગવાનની તત્વ પ્રસાદી આત્મ જ્ઞાનની ધારા શ્રવણ કરી. નિજ આત્મામા વહાવી, અનેક મહાપુરુષોએ, એ માર્ગે ગમન કરી, પોતાનો અનુભવ શાસ્ત્રો દ્વારા, અન્ય ભવ્ય જીવો માટે દીવો પ્રગટાવી ગયા, સૌએ એકબીજાના અનુભવનો જ્ઞાનનો આધાર લીધો, તેને પોતાની પ્રજ્ઞા વડે નવા નવા અનેક શાસ્ત્રો રચ્યા, જેથી બે હજાર વર્ષમાં અસંખ્ય સખ્યા થઇ. એ લોકોએ એકબીજાનુ અનુકરણ કર્યું, કોઇએ ખંડનમંડનના શાસ્ત્રો રચ્યા. કોઇ ધર્મવાળાઓએ દયા-અહિંસા સત્ય જેવા પવિત્ર ધર્મને નેવે મૂકી, મૂળ માર્ગથી દુર જઇને પોતાનું અશ્રેય કર્યું, પરંતુ અનેક અજ્ઞાન જીવોને પણ એ શાસ્ત્ર વારસો આપી અકલ્યાણ કરી ગયા

૫૦ આમ મતમતાતર વધ્યા, ઝઘડા વધ્યા, જુદા જુદા દર્શનો થયા, જુદા જુદા મતો થયા, તેમને સર્વજ્ઞ ભગવાને અનેકાતમય, સ્યાદ્વાદ દૃષ્ટિ આપીને સત્ય ધર્મ સમજાવ્યો, નવતત્વ રૂપ નવલખોહાર ભવ્ય આત્માઓને ભેટ આપ્યો, એક એક રત્ન અમૂલ્ય તત્વજ્ઞાનથી ભરપુર, તેજસ્વી વિજ્ઞાનની માળા અર્પી, જે એ માળા પહેરે તે અનત સંસારમાથી અનત દુઃખમાથી, મુક્ત થાય એવું સમ્યગ્દર્શન પૂર્વકનું

સમ્યગ્જ્ઞાન રૂપી નેત્રો પ્રાપ્ત કરી ભવ્ય આત્માઓ કૃતકૃ[illegible] થયા. સત ત્યાં મત નથી, મત ત્યાં સત નથી.

૫૧. એ નવ તત્વની અજબ ખુબી, તેમા દ્રવ્ય, ગુણ, પર્યાય, ઉત્પાદ વ્યય, ધ્રુવની ત્રિપદી હેય, જ્ઞેય, ઉપાદેયનો વિવેક, આત્મસ્વરૂપનો પ્રકાશ, સતદેવ, સતગુરૂ, સતધર્મના આશ્રયથી સાધક આત્મા સાધ્ય પ્રતિ લક્ષ રાખી, સતસાધનોનું સેવન કરી સિદ્ધ દશાને પ્રાપ્ત કરવા ભાગ્યવંત થાય છે આદિના સંગમ તણ એ સાધન છે

૫૨. સૌની રૂચી જુદી, સૌની માન્યતા જુદી, સૌની શક્તિ જુદી રૂચી અનુસાર વીર્યની સ્ફુરણા થાય છે, એટલે [illegible] જાણી, ઉપદેશ પાત્ર પ્રમાણે જુદી જુદી [illegible] જુદી જુદી રીતે શિક્ષા આપી, અને આત્મ [illegible] નિરતી ધર્મના માર્ગ બતાવ્યો [illegible] ભગવાનની વાણી [illegible]

[illegible]

ડુંમાથી દુઃખ દાવાનળ સળગ્યો

૫૪. અધ્યાત્મિક સિદ્ધિઓનો વારસો તો જ્ઞાનીઓ મુકી
ગયા છે. તેમાં તેની આંચ ખુંચી નથી, દ્રષ્ટિ પહોંચી નથી,
તેઓ આપણા ષટકારકોને કર્તા-કર્મ-કરણ-સંપ્રદાન અપાદાન
અધિકરણને, જુદા જુદા સમજી, વ્યવહારમા તેનો ઉપયોગ
કર્યો છે. અધ્યાત્મિક તત્વને તેઓ સમજી શક્યા નથી એ
જ્ઞાન વારસો આપણી પાસે મોજુદ છે અને તે મુડી ચોટલી
બધી કિંમતી છે, છતાં આપણા પ્રમાદથી સંસારીક આધિ-
વ્યાધિ-ઉપાધીમાં રચ્યાપચ્યા રહી, તેની ઉપેક્ષા કરી, તે તરફ
લક્ષ આપતા નથી અને માનવ જેવો મહા મુલો માનવ ભવ
આપણે અજ્ઞાન દશામા ગુમાવી દઈએ છીએ, તે આપણી
પામરતા છે આવો અમૂલ્ય માનવ જન્મ વેડફાઇ જાય છે

૫૫. અધ્યાત્મિક સિદ્ધિના ધ્યેયપૂર્વક આપણે પ્રયાણ
કરીએ, સાધ્યનુ લક્ષ રાખી ઉપયોગપૂર્વક આપણે વર્તીએ,
છતા અનાદિથી, કર્મસંયોગથી, આત્મા વિભાવમા પરિણમેલ
હોવાથી સ્વભાવ તરફનું લક્ષ કેળવવાની ભાવના, છતા
શુભાશુભ ભાવનાથી, રાગ-દ્વેષ, અજ્ઞાનથી, પુન્ય-પાપ રૂપ
આશ્રવથી, કર્મબંધ થયા જ કરે, અને પુન્યથી ઐહિક સુખ
પ્રાપ્ત થતા, મોહમા ફસાઇ જાય, અને સંસારનો દોર લંબાઇ
તેમાં કેટલી બધી જાગ્રતી, કેટલું બધું સંયમ, તપથી ઇન્દ્રિયોનું
દમન: કષાયોનુ શમન કરવું જોઇએ તે સહેજે સમજી શકાય
છે. એક ક્ષણના સુખમા અનંત કાળનું દુઃખ છે.

૫૬ સમ્યગ્દ્રષ્ટિ પ્રાપ્ત થઇ હોય તો આત્મા સંસારમાં
રાચીમાચીને રહે નહિ, ઉદાસીન ભાવે પૂર્વ કર્મને વેદી લ્યે,
નવા કર્મ ન બંધાય તે માટે ઉપયોગ રાખે, સંવરરૂપ સામાયિક
કરી સમતાભાવમાં ઠરવા પ્રયત્ન કરે, નિર્જરારૂપ પ્રતિક્રમણ

કરી, પ્રાયશ્ચિત કરી બંધ ભાવને શીથીલ કરે, આત્મ
માટે સાધના કરે, ધ્યેયની સિદ્ધિ કરે, કૃત્ય કૃત્ય થાય :
અક્ષર ક્રમની સમશ્રેણીગે સિદ્ધ ભગવંતો નિત્ય છે :
ઉર્ધ્વગતિ પામવા ॐ હ્રીં અર્હં નું ॐ દર્શન હ્રીં
આર્ડ ચારિત્રનુ સમગે સમગે ધ્યાન કરવું

૫૭ આપણે આપણી શક્તિને જાણતા નથી, [illegible]
ચૈતન્યને પીછાનતા નથી, એટલે જ આપણે [illegible]
કર્મનો દોષ કાઢી નસીબને આધારે બેસી રહીએ [illegible]
આપણા કર્મને આપણે જેમ પરિણમાવવા, તે આપણા [illegible]
[illegible] છે આપણે શુભ ભાવથી સુકૃત્યો કરીએ તો [illegible]
[illegible] કર્મ બાંધીએ અશુભભાવથી પાપકર્મો કરીએ
તેમ [illegible] બાંધીએ, એટલે આપણે કર્મોથી
[illegible] ભાગ્યને આપણે જ બનાવીએ છીએ
[illegible] બનીએ છીએ, તેમા બીજાને
[illegible] આધ્યાત્મિક વિજ્ઞાન [illegible]
[illegible] આવી જાય, તો [illegible]
[illegible] આવી જાય [illegible]
[illegible]

[illegible]

સ્વર નીકળે અને આહ્લાદ થાય, એ જ રીતે સાત
ો સારીગમ વડે, સાતે નયોનો એક સૂર બનાવી, સાતેનો
ન્વય કરીને એક મધુર અમૃતમય આત્મધ્વની પ્રકટાવી,
ા નાદમા આત્મભાવને તલ્લીન કરી. આનંદની મસ્તીમા
ી જઈએ, જગતનું ભાન ભૂલી જઈએ, સત્ ચિદાનંદમા
ન થઈ સ્થિર થઈ જઈએ, ત્યાં સુધી એ નયરૂપ વાજીં અને
ક્ષેપારૂપ તબલાંનો તાલ આત્મ મંદિરમા, પરમાત્મ સ્વરૂપના
ર્શનના ધ્યેયપૂર્વક ચાલુ જ રાખવા જોઈએ આ પરમાર્થ
ક્તિ યોગ છે.

૬૦ જો ઉપયોગની જાગૃતિ હોય તો વન કે ઘર, રાત્રિ
કે દિવસ માન કે વરસ સુખ કે દુઃખ, અનુકુળતા કે પ્રતિ
કુળતા, આમ કે તેમ એવા સંકલ્પ-વિકલ્પના ક્યાંઇ પણ
ચિત્તને ક્ષોભ પમાડવા સિવાય સહજ આનંદમા, મનને શાંત
કરી, સંસારના વ્યવહારના બધા સંયોગો વચ્ચે પણ ઉપ
યોગની તીવ્રતાથી, ભેદજ્ઞાન દૃષ્ટિથી, સ્વ-પરના વિવેકથી,
જ્ઞાતા દૃષ્ટાભાવે પરિણમવાનું લક્ષ રાખવી. સાધ્ય સાધનને
ધ્યેય સમજી, અનંત અવ્યાબાધ અખંડ આત્મસ્વરૂપને
પૂર્વક ધ્યાનમાં, ઉપયોગમાં ધારી રાખી સમયે સમયે
ધ ભાવ તરફ નિર્વિકલ્પ શાંતિમા સ્થિરતા કરવાનો
ગ કરવો. પ્રમાદ એજ પતન છે

૬૧. પરમ પરમાત્મ ભાવની અચળ શ્રદ્ધાથી, અનુ-
મા દર્શન કરી, હેય-જ્ઞેય ઉપાદેયના વિવેકથી, પરમાત્મ
નો સમ્યક્ વિવેક કરી, એ પરમાત્મ ભાવના જ્ઞાન-ગુણની
દ્ધ પર્યાયમાં, સમયે શુદ્ધ ઉપયોગપૂર્વક પરિણમવુ, અને
ખંડ આનંદનો અનુભવ કરવો. આનંદ એ આત્માનો
ાભાવિક ગુણ છે, જડમા કાંઈ આનંદનો ગુણ નથી. જડના

[illegible]

આત્મામા જ [illegible]

[illegible]

આત્મા જ [illegible]

[illegible] ઘણુ જ [illegible]

પર [illegible] પરમાત્માની [illegible]

[illegible] ક્રિયા તા [illegible]

[illegible] ક્રિયા છે [illegible] ઉપાદેય છે

૬૩ વીતરાગ જ્ઞાનમાર્ગ જ્યારે ઉપયોગમા આવુ ત્યારે કર્મધારાનુ જોર ઓછુ થાય, કર્માશ્રવનો સંવર [illegible] સહજ નીર્જરા થાય અને ભવ ભાવનો નાશ થતા, [illegible] એટલે મૂક્તપણાનો આનંદ પ્રાપ્ત થાય અંતર આત્મા દેહમા વસેલો છતા, દેહથી ભિન્ન સ્વપર પ્રકાશક પણે [illegible] ભવાય, અને પરમાત્મ ભાવની પર્યાયમા રમણ કરી [illegible] સુખની પર્યાયમા ક્ષણભર વિશ્રાન્તી થતા અગમ્ય અગોચર શાંતીનો અનુભવ થાય, આ અનુભવ એ સંપૂર્ણપણે ટકી રહે ત્યારે વીતરાગ ભાવ પ્રગટી જાય, પછી એ ભાવથી [illegible] પડવાનુ નથી એ ભાવ આવ્યા પછી જાય નહિ, ત્યા સર્વજ્ઞતા થાય છે વિતરણ થાય છે

૬૪ આ જીવનમા કરવા યોગ્ય કર્તવ્ય આ જ છે

સામે દુખનો દાવાનળ સળગે છે અને જીવો દુખી થાય છે પુન્યશાળીને આચ આવતી નથી, પાપ કરીને સુખી થવા વાત એ તો ઝેર ખાઈને જીવવા જેવી છે, પૂર્ણ પુન્ય સુખી દેખાય ને પાપ કરીએ તો અધોગતી પ્રાપ્ત થાય

૪૭ વેદનીય કર્મના અજ્ઞાનતાના ઉદયથી જીવો ભુખ તૃષાની કડીવી ગરમીથી દુખથી દિન થયા હોય, આધિ વ્યાધી ઉપાધીથી અનેક પ્રકારે દુ:ખ પ્રાપ્ત જીવોને આ [illegible] ટ્યાનથી બચાવવા તેમને આપણા તન-મન-ધન [illegible] આપવી, શાતવન આપવુ, તેમના દુખમા આશ્વા [illegible] ભાવના ભાવવી, તે અનુકંપાદાન છે એ આત્મા [illegible] ભાવથી [illegible] આગળ વધવાનો અધિકારી થાય

૪૮ [illegible] નિર્વેદ—આસ્થા અને અનુકંપા [illegible]

પણ પ્રસરાવો એટલે જીવનમા શાતિને પ્રેમનુ સામ્રાજ્ય સ્થપાશે. જેવું કરશો તેવુ જ પામશો

૭૦ સૌ કહે છે કે જમાનો બદલાયો છે, કાળ ફરી ગયો છે, પરતુ કોઈ દિવસ-રાત્રી કે વાર-માસમા તો ફેરફાર થયો નથી, તો કાળ કયા ફર્યો છે? સમય તો તેની ગતિ પ્રમાણે ક્રમસર પસાર થઇ રહ્યો છે ત્યારે બદલાયુ શુ ? માનવ આત્માની મનોવૃત્તિ અને તે દ્વારા થતા શુભાશુભ કર્મો, અને તેથી પ્રાપ્ત થતું સુખ દુ:ખ, એ સુખ દુ:ખને જોઈને સમય બદલાયાનુ સમજે છે

૭૧ સમયને બદલનાર પણ તુ જ છો, સમયને સુધારનાર પણ તું જ છો, સમયને બગાડનાર પણ તુ જ છો, પણ તને ભાન નથી, રેલ્વે ગાડીમા બેઠા બેઠા જાણે પૃથ્વી ફરતી હોય તેમ દેખાય છે. પણ પૃથ્વી તો સ્થિર છે, ફરે છે. ઝપાટાબધ ગાડી એટલે હાલતા ચાલતા દેખાય છે વૃક્ષો આદિ, પર્વત આદિ, ખેતરો આદિ, આ ભ્રમથી જ માનવ આત્મા ભૂલાવામા પડયો છે ભ્રમ એ મિથ્યાત્વ.

૭૨. સુખ દુ:ખ એ તો પોતે જ ઉત્પન્ન કરેલા પુન્ય-પાપરૂપ ભાવોનુ માત્ર પ્રતિબિબ છે, ત્યારે ખનવણી કરે છે કે આણે મને સુખી કર્યો, આણે મને દુ:ખી કર્યો પરતુ ખરેખર તો પોતાના મન વચન કાયાના યોગથી જે શુભ અશુભ ભાવોમાં પરિણમી પુન્ય કે પાપ-કર્મ કર્યા તે ઉદય થયો અને સુખદુ:ખનો અનુભવ થયો પણ ત્યારે આ બ્રમથી પર ઉપર આ ળતા કે વ્યાકુળતામાં પડી જઈ. ફરે છે, અને રાગ-દ્વેષમાં પુન પરિણમે છે

૭૩. રાગ-દ્વેષનું કારણ અજ્ઞાનતા છે, અજ્ઞાન ચિત્તભ્રમ થાય છે. એટલે તેના ચિત્તનાં સારા સારનો [illegible]

રહેતો નથી, એટલે ઇષ્ટમાં રાગ, અનિષ્ટમાં દ્વેષ એમ વૃત્તિઓને પરિણમાવ્યા કરે છે, અને તેના નિમિત્તે બંધાતા કર્મોના ઉદય વખતે હર્ષ-શોકમાં પરિણમે છે, અને અનેક સંકલ્પ-વિકલ્પથી [illegible] ખુંદી નાખે છે, અને પોતે પોતાના હાથે પોતાનું [illegible] દુઃખી થાય છે.

૭૪ મનને બનતે શુભ પરિણામમાં પરિણમાવતા [illegible] શીખીએ, અશુભ પરિણામોથી બચીએ, તો શુભ કર્મનો [illegible] અને સંસારમાં સુખ, શાન્તિમય જીવન પસાર થાય, [illegible] અશાન્તિમાં જીવન પસાર થાય, એટલે સુખ, [illegible] આત્માના પરિણામ ઉપર છે, પરિણામથી બંધ [illegible] સંસારમાં જન્મ મરણ છે

[illegible] ઉપર સંસારનું ચક્ર ચાલતું [illegible] નરક, તિર્યંચ, મનુષ્ય અને દેવ [illegible] મનુષ્યગતિમાં સુખ દુઃખ [illegible] સુખ દુઃખ [illegible] સુખ, કર્મ અનુસાર [illegible]

[illegible]

૭૭. આખી જીવન સાધનાનો સાર અહિંસામાં સમાવેશ પામે છે. પરજીવોને સુખી દુ:ખી કરવાના અહંભાવથી મૂક્ત થઈ, પરજીવોને મારવા જીવાડવાના ભાવોથી વીરગી, સ્વ આત્માનુ રક્ષણ કરવું તે અહિંસા. એક પણ જીવનું આપણાથી અહિત ન થઈ જાય, તેનો આત્મા દુભાય નહિ, તેવી રીતે યોગની કુશળતાથી જીવન જીવાય, સૌ જીવો સુખી થાય તેવી ભાવના અંતરમાં હોય, પોતાના મન–વચન કાયાથી અન્ય જીવોને સંતાપ થાય તે પાપ સમજે અને સંતોષ થાય તે પુન્ય. આ પાપ પુન્યની વ્યાખ્યા છે.

૭૮. કોઈ માનવ કે પશુના આત્માને અશાતા વેદનિયનો ઉદય હોય, અંતરાય કર્મથી તેને જીવન ટકાવવા ઉદર પોષણ ન મળતું હોય, તેવા આત્માઓ મોહનિય કર્મથી વેદનાનો અનુભવ કરી રહ્યા હોય તેવા જીવોને અન્ન, જળ, વસ્ત્રાદિથી તેના આત્માને સંતોષવાથી પુન્ય કર્મ બંધાઈ જાય છે.

૭૯. કોઈ તનના દુ:ખીને મારવાર દવા આપવાથી, કોઈ મનના દુ:ખીને આશ્વાસન અને શાતવન આપવાથી, કોઈ ધનના દુ:ખીને ધનની સહાય કરવાથી, આત્માઓને રાહત થાય સતોષ થાય આશિર્વાદ વરસી જાય તો મહાન પુન્ય બંધાય જાય, પુન્ય કે પાપ સમયે સમયે જીવ બાંધ્યાજ કરે છે, અને ઉદય સમયે હર્ષ શોક કર્યા કરે છે અને પુનઃ રાગ–દ્વેષથી બંધ ભાવને પ્રાપ્ત થાય છે.

૮૦. આત્માનો સ્વભાવ તેમાં પરિણમવું તે ધર્મ છે. પરભાવમાં પરિણમવું એ કર્મ છે, કર્મથી સંસાર છે, ધર્મથી મોક્ષ છે, આત્માની શુદ્ધતા એ જ મોક્ષ છે.

સંપૂર્ણ શુદ્ધતા રાગદ્વેષના સંપૂર્ણક્ષયે થાય છે રાગ જાય તો વિતરાગ થાય તેમ વિતરાગ ભાવમાં

[illegible] અનંતજ્ઞાન,
અનંતદર્શન, અનંતવીર્ય અવ્યાબાધ સુખનો સ્વામી થાય છે.
પછી કંઈ કરવાનું રહેતું નથી

૬૦ જ્યાં સુધી ઘાતીકર્મથી મુક્ત થતો નથી, ત્યાં સુધી જીવ [illegible] ભાવમાં, શુભા શુભ ભાવોમાં ભટકતો હોય છે. અને [illegible] ગતિમાં પરિભ્રમણ કરતો રહે છે. આત્મા [illegible] પુદ્ગલમાં [illegible] કરે છે. બન્નેના નિમિત્ત [illegible] છે, આત્મા અને કર્મોના સ્વભાવ જુદા છે [illegible] છે, તે શબ્દ રૂપ [illegible] છે. [illegible] દર્શન ચારિત્રમય ચેતન્ય છે [illegible] તેના સ્વભાવ છે. [illegible] બન્નેના [illegible] ભિન્ન કરી, [illegible] કરી, આત્માને [illegible] મુક્ત કરવા પુરુષાર્થ કરવો

[illegible]

બંગલા, મોટર, વસ્ત્ર, પાત્ર
...નું, મોતી, હીરા, મકાન, બંગલા, મોટર, વસ્ત્ર, પાત્ર... પુદ્ગળો શુભ અશુભ રૂપે
એક રીતે પર્યાયમાં પરિણમેલા પુદ્ગળો શુભ અશુભ રૂપે
...ય છે, મોહ, મમતા, અને મૂર્છાથી, યોગ ચંચળ થાય છે,
અને શબ્દ-રૂપ-રસગંધ-સ્પર્શના સુખદ પુદ્ગળોનો પરિગ્રહ
કરવા માટે જીવ લલચાય છે તે તેના પૂર્વકર્મ અનુસાર
બાંધેલા શુભ અશુભ ઉપયોગ અનુસાર થયેલ બંધ ભાવથી,
પરસ્પર નિમિત્ત નૈમિત્તિક સંબંધથી આકર્ષણ થાય છે અને
પરિગ્રહ મેળવવા. યોગની પ્રવૃત્તિ શરૂ થાય છે.

૮૫. પરિગ્રહ પ્રાપ્ત કરવાનો લોભ થાય છે, તે માટે
... કપટ કરે છે, એ પ્રાપ્ત કરીને અભિમાન કરે છે, તેમાં
...ળતા મળે તો ક્રોધને વશ થઈ, એ પરિગ્રહ માટે અનેક
...રના હિંસા, અસત્ય, ચોરી, કુશીલતાના માર્ગોને આચરે છે.
...દ્વારા અનંત કર્મનો આશ્રવ-બંધ કરી, નરક તીર્યંચાદિ
...ગતીઓમાં અનંત પ્રકારના પરિણામ અનુસાર બાંધેલા
...ર્મ બંધનું ફળ, આ આત્મા અનંત કાળથી ભોગવી રહ્યો છે
અને સ્વયં દુઃખી થઈ રહ્યો છે, બીજાને દોષ શું આપવો.

૮૬. આ આગમ વિચયની ધરી. પરિગ્રહનું પાપમય
પરિણામ છે: જો પરિગ્રહનું પરિમાણ કરવામાં આવે, પરિગ્રહની
મૂર્છાનો ત્યાગ કરવામાં આવે: ઇચ્છાઓને શમાવવામાં આવે,
આત્મા ચૈતન્ય સ્વરૂપ છે, પરિગ્રહ જડ સ્વરૂપ છે, પરિગ્રહની
આસક્તિથી આ આત્મા હરાય છે, પરિગ્રહના આવરણમાં
...આત્મા બંધાય જાય છે, અને અનાદિ અનંત સંસારમાં તેથી
રખડ્યા કરે છે અને ફળ દુઃખ ભોગવે છે.

૮૭. પૂર્વકર્મ અનુસાર શુભાશુભ ઇષ્ટ અનિષ્ટ પુદ્ગળોનો
સંયોગ સ્વયં થાય છે. મોહનીય કર્મથી ઇચ્છા થાય છે
...અંતરાય કર્મના ક્ષયોપશમ અનુસાર ભોગ ઉપભોગની સામગ્રી

[illegible]

[illegible]

[illegible]

જોડી, તેની સાધના સમયે સમયે કરે છે અને પૂર્ણસ્વરૂપમાં
મગ્ન થઇ, સ્થિરતાયોગને પ્રાપ્ત કરવા અંતર્મુખ યોગથી
સાધ્યના લક્ષે સાધના કરે છે

૯૧ પરિગ્રહથી પ્રમત્તભાવ થાય છે પ્રમત્તભાવમાં પાપ
ક્રિયાઓ થાય છે, અને તેનુ પ્રાયશ્ચિત કરવા માટે વૃત, તપ,
જપ, પચ્ચખાણ, પ્રતિક્રમણ કરે છે અને શુભાશુભ ભાવથી
નિવૃતવા માટે ઉપયોગને અપ્રમત્ત બનાવવાનુ લક્ષ કેળવે છે,
અપ્રમત્ત ભાવ છદ્મસ્થ અવસ્થામાં, અંતર્મુહુતની અંદર સુધીના
કાળનો છે, એટલે પ્રમત્તાપ્રમત્ત સ્થિતિ રહે છે તેમા પોતાને
ઉપયોગ જાગ્રત રાખી આત્માને નિશ્ચયદૃષ્ટિથી શુદ્ધ
ચૈતન્યમાત્ર જ્ઞાતાદૃષ્ટાપણે ભાવમા પરિણમાવવા અંતરમા
આત્મભાવના ભાવ્યા કરે છે

૯૨ અનંતા કાળના અનંતા, જ્ઞાનાવરણીય, દર્શના-
વરણીય, મોહનિય, અંતરાયરૂપ ઘાતી કર્મોનો ઉપશમ
ક્ષયોપશમ કરતો કરતો આત્મા કાળલબ્ધિ પામીને એ માર્ગે
આવતો, એ જ લક્ષમા ઉપયોગને જોડી રાખતો, એક દિવસ
એ ક્ષાયિકભાવને યથાખ્યાત ચારિત્રને પ્રાપ્ત કરી કેવળજ્ઞાનને
પ્રગટ કરવા ભાગ્યવંત થાય છે આ કાળે આ ક્ષેત્રમાં આત્મા
સાતમા ગુણસ્થાન સુધી પોતાનો પુરુષાર્થ ફેરવી શકે છે,
અને અધુરી રહેલી સાધના પછીના ભવોમા પૂર્ણ કરવા
ભાગ્યવંત થાય છે શુભ કર્મથી દેવગતી આદિમા પણ
અનંતોકાળ વીતાવવો પડે છે પણ જો સમ્યગ્દર્શન હોય તો
ત્યાં પણ નિસ્પૃહ ભાવે એ વેદોદય ઉદાસીન ભાવે વેદે છે.
અશુભકર્મથી નરકાદિગતિમા પણ જવુ પડે છે

૯૪. અર્ધ પુદ્ગલ પરાવર્તન જેટલો સંસાર બાકી
હેતો હોય તો સમ્યગ્દર્શન થવાથી સમ્યગ્જ્ઞાનનો ક્રમીક

આત્મશાંતિ એ [illegible] છે [illegible] નથી એ [illegible] આત્માનુ શુદ્ધ સ્વરૂપ છે એ જ [illegible] છે

૧૦૪. આનંદ એ આત્મ સ્વરૂપ છે અને એ પ્રશમમય છે, શાંતિ એ પૂર્ણાત્મતા છે. જ્યા દુઃખ શોક નથી, જ્યા રાગદ્વેષ નથી, જ્યા સંકલ્પ-વિકલ્પ નથી, ત્યા આનંદ પ્રેમ-શાંતિનુ પ્રાકટ્ય અનુભવાય છે, એ પ્રાપ્ત કરવા માટે જ સાધના કરવાની છે.

૧૦૫. ૐ હ્રીં અર્હં નમ ૐ એટલે પંચપરમેષ્ઠિ વાચક સમ્યગ્દર્શન હ્રીં માયાબીજરૂપ સમ્યકજ્ઞાન અર્હં વિતરાગ સ્વરૂપ સર્વજ્ઞ ભગવાન સમ્યક ચારિત્રરૂપ મારૂં સ્વરૂપ છે અનંતજ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંતવીર્ય, અવ્યાબાધ સુખ, સ્વરૂપ છે. જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, મોહનીય, અનંતરાયથી રહીત છે મિથ્યાત્વ, અવિરતી કષાયને યોગથી મુક્ત થઇ સિદ્ધ થયેલા છે, તેનું સમયે સમયે ચીંતન કરવુ.

૧૦૬ ૐ શાંતિ પ્રાપ્ત કરવી એજ સિદ્ધિ છે આત્માનુ શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરવું એજ આત્માનો ધર્મ છે, એ ધર્મની પ્રાપ્તિ-ઉપયોગથી થાય છે. ઉપયોગની શુદ્ધિ-ઉપદેશથી થાય છે-ઉપશમ, ઉદાસીનતાથી થાય છે.

૧૦૭ પરભાવ પરદ્રવ્ય-પ્રત્યે અનાસક્તિ-વિષય કષાયમા મોહરહિત-પરિણામથી, આત્મા અપ્રમત્ત થતો જાય છે. ઉદયતો મોહનો ધક્કો લાગ્યા કરે છે, પરંતુ તેને ભેદજ્ઞાનની દૃષ્ટિ શમ્યકત્વની પ્રાપ્તિથી તે ઉદાસીનભાવે-તેનુ વેદન કરી આત્માને શુદ્ધ કરવા તરફ તેનો પુરૂષાર્થ પ્રવર્તે છે.

૧૦૮ આ સાધના માટે સતશાસ્ત્રનો સ્વાધ્યાય-અને સર્વજ્ઞ-વિતરાગ-પરમાત્માનું ધ્યાન અને સદ્ગુરૂ તેના આલંબન

છે, જેથી સમયે સમયે-સંવરને નિર્જરાયુક્ત આત્મધારા વહાવી, કર્મધારાને શમાવે છે. અને ભવસ્થિતિ પરિપાક થઈ-કાળ લબ્ધિ પામી આત્માનું અજર-અમર અવિનાશી સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરવા સૌભાગ્યવંત થાય છે. ૐ

# अमर साधना द्वारा प्रगटेलुं अमर आत्म चींतन

जे समये समये प्राप्त थयुं, ते कलम द्वारा कागल उपर वाळी लीधुं अने आत्म बंधुओने स्वात्म नित्य चिंतन मनन अर्थे अमरचंद मावजी शाह पच्छेगामवाळाए ताल-ध्वज तीर्थनी छायामां अमर साधना मंदिर द्वारा छुटक छुटक सं. २०३० सुधी श्री जैन धर्म प्रकाश मासिकमां भावनगरे प्रकाशीत करावेल ते, १०८ मणकानी "अध्यात्म-माळा" अमर साधना चतुर्थ आवृत्ति साथे प्रकाशीत करी आत्मार्थीओने अर्पण करुं छुं

ૐ

નિર્વિતર્ક નિર્વિચાર, નિર્વિકલ્પ નિર્વિકાર,
નિરંજન નિરાકાર, ભજ મન ૐ કાર.

## સાધના

अहिंसा सत्य अस्तेय, ब्रह्मचर्य नि परिग्रहम् ।
क्षमा नम्रता सरलता, संतोष परम् सुखम् ॥
दया आनंद प्रेम शांति, पुरुषार्थ सुख साधनम् ।
सम्यग् दर्शन ज्ञान चारित्र, अमर योगी साधनम् ॥

વ્યવહારથી એ ત્રણે છે. નિશ્ચયથી એ ત્રણે રત્ન આત્માનુ શુદ્ધ સ્વરૂપ છે એ જ સાધ્યબિંદુ છે.

૧૦૪. આનંદ એ આત્મ સ્વરૂપ છે. પ્રેમ એ પ્રકાશમય છે, શાંતિ એ પૂર્ણતામય છે. જ્યાં હર્ષ શોક નથી, જ્યા રાગદ્વેષ નથી, જ્યા સંકલ્પ-વિકલ્પ નથી, ત્યાં આનંદ પ્રેમ-શાંતિનું પ્રાકટ્ય અનુભવાય છે, એ પ્રાપ્ત કરવા માટે જ સાધના કરવાની છે.

૧૦૫. ૐ હ્રીં અર્હં નમ ૐ એટલે પંચપરમેષ્ઠિ વાચક સમ્યગ્દર્શન હ્રીં માયાબીજરૂપ સમ્યક્‌જ્ઞાન અર્હં વિતરાગ સ્વરૂપ સર્વજ્ઞ ભગવાન સમ્યક્ ચારિત્રરૂપ મારૂં સ્વરૂપ છે અનંતજ્ઞાન, અનંત દર્શન, અનંતવીર્ય, અવ્યાબાધ સુખ, સ્વરૂપ છે. જ્ઞાનાવરણીય, દર્શનાવરણીય, મોહીનીય, અનંતરાયથી રહીત છે. મિથ્યાત્વ, અવિરતી કષાયને યોગથી મૂક્ત થઈ સિદ્ધ થયેલા છે, તેનુ સમયે સમયે ચીંતન કરવુ.

૧૦૬ ૐ શાંતિ પ્રાપ્ત કરવી એજ સિદ્ધિ છે આત્માનુ શુદ્ધ સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરવું એજ આત્માનો ધર્મ છે, એ ધર્મની પ્રાપ્તિ-ઉપયોગથી થાય છે. ઉપયોગની શુદ્ધિ-ઉપદેશથી થાય છે-ઉપશમ, ઉદાસીનતાથી થાય છે

૧૦૭ પરભાવ પરદ્રવ્ય-પ્રત્યે અનાસક્તિ-વિષય કષાયમા મોહરહિત-પરિણામથી, આત્મા અપ્રમત્ત થતો જાય છે ઉદયનો મોહનો ધક્કો લાગ્યા કરે છે, પરંતુ તેને ભેદજ્ઞાનની દૃષ્ટિ સમ્યક્ત્વની પ્રાપ્તિથી તે ઉદાસીનભાવે-તેનું વેદન કરી આત્માને શુદ્ધ કરવા તરફ તેનો પુરૂષાર્થ પ્રવર્તે છે

૧૦૮ આ સાધના માટે સત્શાસ્ત્રનો સ્વાધ્યાય અને સર્વજ્ઞ-વિતરાગ-પરમાત્માનુ ધ્યાન અને સદ્‌ગુરૂ તેના આરાધન

છે, જેથી સમયે સમયે-સ વરને નિર્જરાયુક્ત આત્મધારા વહાવી, કર્મધારાને શમાવે છે. અને ભવસ્થિતિ પરિપાક થઇ-કાળ લબ્ધિ પામી આત્માનુ અજર-અમર અવિનાશી સ્વરૂપ પ્રાપ્ત કરવા સૌભાગ્યવંત થાય છે. ૐ

# अमर साधना द्वारा प्रगटेलुं अमर आत्म चींतन

जे समये समये प्राप्त थयुं, ते कलम द्वारा कागल उपर वाळी लीधुं अने आत्म बंधुओने स्वात्म नित्य चिंतन मनन अर्थे अमरचंद मावजी शाह पच्छेगामवाळाए ताल-ध्वज तीर्थनी छायामां अमर साधना मंदिर द्वारा छुटक छुटक स. २०३० सुधी श्री जैन धर्म प्रकाश मासिकमां भावनगरे प्रकाशीत करावेल ते, १०८ मणकानी "अध्यात्म-माळा" अमर साधना चतुर्थ आवृत्ति साथे प्रकाशीत करी आत्मार्थीओने अर्पण करुं छुं

ૐ

નિર્વિતર્ક નિર્વિચાર, નિર્વિકલ્પ નિર્વિકાર;
નિરંજન નિરાકાર, ભજ મન ૐ કાર.

## સાધના

अहिंसा सत्य अस्तेय, ब्रह्मचर्य निःपरिग्रहम् ।
क्षमा नम्रता सरलता, संतोष परम् सुखम् ॥
दया आनंद प्रेम शांति, पुरुषार्थ सुख साधनम् ।
सम्यग् दर्शन ज्ञान चारित्र, अमर योगी साधनम् ॥

# અભિપ્રાય દર્શન

આ પુસ્તક એક 'જૈનગીતા' સમાન છે એમ કહું તો તે જરાય ખોટું નથી. આમા ભાવનાનો પ્રવાહ અવંચક પણે જાણે કોઈ અગમ્ય સ્થળે વહી રહ્યો હોય તેવુ ચોખ્ખુ દેખાઇ આવે છે, સાથેજ પોતાની જીવનવ્યથા વગેરે સ્વનિંદા દોષનો પ્રગટપણે જેવો ને તેવો દર્શીત કરેલો નિહાળી શકાય છે, એ બધુ આ પામર જીવને આપના કરતા વિશેષ લાગુ પડતું હશે એમ લાગે છે

આપે મજકુર પુસ્તિકામાં જે પ્રકાર દર્શાવ્યો છે તેજ એક કર્તવ્યરૂપ સમજું છુ ખરૂ પુછો તો આ ગીતા પુસ્તકમા આપએ જિનાગમના સતસાધન સેવનરૂપ સારને બતાવી દીધો છે. આ પુસ્તિકાતો એક સત્સંગ સહચરી જેવી થઇ પડી છે જે અવારનવાર એનું વાચન મનન કરતા તેટલો વખત પણ ચિત્ત -શાંતિને અનુભવતા પુરૂપાર્થની પ્રેરણા પરમાત્માની કૃપાથી મળ્યા કરે છે.

આપે પુસ્તક રૂપે બહાર પાડી વિચારક પ્રેક્ષાવતો ઉપર મોટો ઉપકાર કર્યો છે. એમ કહુ તો ખોટુ નથી. આપની ભાવનાને વિશુદ્ધતા શ્રીમદ્ કૃપાળુ દેવ કરતા પણ મને અપેક્ષાએ વિશેષ રૂપ દેખાઇ આવે છે. બન્નેય ધર્માત્મા છો જ.

આપના ચિત્તને ભાવિત ભાવનાને મારા નમસ્કાર.

સાયલા જિજ્ઞાસુ મુનિશ્રી પુન્યવિજયજી

'અમર સાધના'ની પુસ્તિકા મળેલ છે જેને માટે આભારી છુ. આપ તીર્થસ્થાનમા રહી, નિવૃત્તિમા પણ સેવા ભાવના સમયે આવુ પ્રવૃત્તિમગ્ન જીવન આવા ધાર્મિક પ્રકાશનો દ્વારા પ્રચાર કરી રહ્યા છો તે માટે મારા અભિનંદન સ્વીકારશો, આપની આવી સાહિત્ય પ્રવૃત્તિતો ખરેખર સૌને પ્રેરણારૂપ પણ છે

મી ડૉ શ્રી વલ્લભદાસ નેણશીભાઈ મહેતા

આપનું નવું પ્રકાશન 'અમર સાધના'ની બુક મળેલ છે અને તે માટે આપનો અત્યંત આભારી છુ

ગાગરમાં સાગર સમાવવા જેવું આ સુંદર કાર્ય તમે કર્યું છે અને તે માટે મારા હાર્દિક અભિનંદન આપું છુ

મુંબઇ

શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મ્હેતા

"સાધનાનું ક્ષેત્ર જ વ્યક્તિવાદી છે સાધના કદાપી સમુહગત હોઇ શકે જ નહિ, વ્યક્તિગત સાધનાજ સિદ્ધ થઇ શકે"

"શાંતિરૂપી એકજ ગુટીકા આત્મ શુદ્ધિ માટે રામબાણ ઈલાજ છે"

"મનને નિર્વિકલ્પ કરવા માટે પ્રથમ ચિત્તને એકાગ્રતા કરવાની જરૂર છે"

સાધના કેમ કરવી અને કેવી રીતે પૂર્ણતા પ્રાપ્ત કરવી તેનુ માર્ગ દર્શન આપતી પુસ્તિકા વાંચન મનન કરવા યોગ્ય છે

પર્યુષણાંક
૨૦૩૦

તંત્રીશ્રી ગુલાબ માણેક
નવજીવન ગ્રંથમાળા

## સમાલોચના

અમર સાધના—ગદ્ય અને—પદ્ય એમ બે વિભાગમા વેચાયેલ આ પુસ્તકમા લેખકે ખાસ કરીને જૈનધર્મના આત્મજ્ઞાનને સ્પર્શતા તેમજ અહિંસા ક્ષમાપના સંયમ આદિ ગુણોનું મહત્વ સમજાવતા સૂત્રો તેમજ કાવ્યો આપેલ છે. લેખકે "જ્ઞાનગીતા" એ પુસ્તક પ્રથમ લખેલ છે અને જિજ્ઞાસુઓને આ પુસ્તક પણ ઉપયોગી જ નિવડશે

કાવ્યોમા આજની દુઃખજનક પરિસ્થિતી તેમજ દંભ

વગેરેનો સરળ શૈલીમાં ઠીક ખ્યાલ આપ્યો છે. એક કાવ્યમાં લખ્યું છે કે,

ન નિતી તુંટની રાખો, દુઃખી છે માનવો લાખો.
માનવતા ધર્મ સમજી ને, જમો નહીં રોટલો આખો.

રાજકોટ　　　　　　　　તંત્રી જયહિંદ દૈનિકપત્ર
તા ૨૭-૩-૬૧

ત્હમે પ્રેમપૂર્વક પાઠવેલ 'શ્રી પરમાનંદ પચ્ચિસી' પ્રેરણાદાયી પુસ્તીકા પહોચી છે આજે નિરાંતે નિરીક્ષણ કર્યું વાંચી, વિચારી, અંતરના ઉંડાણમાં ઉતારી વાહ!

આપશ્રીએ પરિશ્રમ સેવી અર્થ ભાવાર્થ સમજી વિષયનું ગાભીર્ય પારખી એના સરળ પદ્યાનુવાદ રજુ કર્યો જે સામાન્ય જિજ્ઞાસુઓ માટે ઘણો ઉપયોગી નીવડશે, અલ્પ જ્ઞાનીઓને સમજવામા સરળતા અને ગ્રહણ કરવામાં અનુકુળતા થશે. એટલે આપની ન્હાનકડી છતા ફાંકડી પુસ્તિકા વિદ્વાનથી માડી વિદ્યાર્થી સુધી પ્રિય અને ઉપયોગી થઇ પડશે એમ માનુ છું કોઇપણ વાચક કે વિચારકોને એના મનનપૂર્વક વાંચનથી પરમ આનંદ પ્રાપ્ત થશે

જ્ઞાનસારના અમૃતકુંભમાથી શ્રી પરમાનંદ પચ્ચિશીનો રસ ઘુંટડા પાનાર ભક્ત કવિને સાભાર શુભેચ્છા.

સહૃદયી
પાલીતાણા　　　　　　　　ડો. ભાઇલાલ એમ બાવીસી

તમારા તરફથી 'અમર સાધના'ની બે બુકો મળી, આખી બુક અધ્યાત્મ ભાવનાથી ભરપુર છે, પુસ્તિકા નાની હોવા છતાં તેની કીંમત અમૂલ્ય છે.

ઇ　　　　　　　　શ્રી ફત્તેહચંદ ઝવેરભાઇ શાહ

અમર સાધના વાચતા મહાન લાભ થયો આપ સમાજ"

માટે તેમજ આપના આત્મા માટે લીધેલ પરિશ્રમને આભારી છે. તેના ફળસ્વરૂપ આપે નાના પુસ્તકો છપાવ્યા છે પણ તેનું મહત્વ વધારે છે જેમ "હીરા રત્ન" જેવી વસ્તુ નાની હોવા છતા તેની કીંમત ખુબજ હોય છે, તેમજ આપશ્રીએ અત્યાર સુધી જીવનમાં લીધેલ અનુભવ જાત પર કરેલ અનુભવ તેના ફળ સ્વરૂપ આવુ ઉત્તમ વાચન આધ્યાત્મિક લાભો તેમજ જીવન સાફલ્ય માટે ખુબજ જરૂરી છે, જે પ્રસિદ્ધ કરી આપે સમાજ ઉપર મહાન ઉપકાર કરેલ છે.

અમર સાધના તેમજ અમર ભાવના ૩૮+૧૦૮ વાકયો વાકયો મહાન જવાહીર છે નિયમીત સ્વાધ્યાય રૂપે વાચન કરીશ. આપે ખુબજ ઉપકાર કર્યો છે તે જીવનભર ભૂલી શકાય તેમ નથી

જમશેદપુર — શ્રી જાદવજી ગુલાબચંદ ગાંધી

આપનુ એક વાચક તરીકે સન્માન કરતા મને આનંદ થાય છે 'અમર સાધના' હુ જોઈ ગયો છુ, તમારો પ્રયાસ સ્તુત્ય છે

મુંબઈ — શતાવધાની પંડીત,
શ્રી ધીરજલાલ ટોકરશી શાહ

આપે મોકલેલી 'અમર સાધના'ની બુક બેવાર વાંચી તેમા ભાવનાની ભૂમિકાને હૃદયસ્પર્શી સારી વિચારણાનું ભાથું છે જે માટે ધન્યવાદ

પરમાર ક્ષત્રિય જૈનધર્મ — મુનિશ્રી જિનભદ્રવિજયજી મ.
પ્રચારક [illegible] ([illegible])

[illegible] નાની પુસ્તિકા [illegible] સુંદર છે [illegible] [illegible] સાધકે [illegible]

[illegible] ([illegible]) — મુનિશ્રી [illegible]વિજયજી મ.

કાલે રૂબરૂ આપી આવ્યો છું. તેઓ જિજ્ઞાસુ વિનમ્ર અને નિષ્ઠાવાન સાધક હોય એમ મને પહેલાજ પરિચયે લાગ્યુ
અમદાવાદ
પં. શ્રી રતીલાલ દીપચંદ દેસાઈ

આપના તરફથી પ્રગટ થયેલ પુસ્તક "અમર સાધના" વાંચી અત્યન્ત આનંદ અને મન પ્રફુલ્લીત થયેલ છે ખરેખર માનવ પોતાના હૈયામાં અને જીવન ઝરમરમા આ પુસ્તકનું ચિંતન કરતો રહે તો તેને પોતાને મનમા થયા કરશે કે, હું દુનિયામાં અન્ય કાંઈક જ્ઞાન અને જીવનની સાર્થકતા વિશે જાણી શકયો છું

આ પુસ્તકની મારે પરમ પૂજ્ય મહારાજ શ્રી કુંદકુંદવિજયજી સાહેબ સાથે વાત નીકળતા તેઓશ્રીએ કહેલ કે, ખરેખર અમરચંદભાઈએ જે સાધના અને મનન ચિન્તન કરી જે "અમર સાધના" બનાવી છે તે જરૂર અમર રહેશે અને માનવ તેનો લાભ લેતા મનના વિચારમા શુદ્ધતા અને જૈનધર્મનું જ્ઞાન મેળવશે

"મળ્યું જીવન આપને સારુ,
વિતાવ્યું માનવ સેવા કાજે;
કર્યું ચિન્તન જ્ઞાનની આરાધનાનું,
ને પ્રગટ્યુ પુસ્તક 'અમર સાધના' રૂપી
મળ્યું જ્ઞાન અમ અજ્ઞાનીઓને,
કેમ કરી ભૂલશુ આપનો આ ઉપકાર."

પ્રભુ આપને આવી વિચારવેલ અને જ્ઞાનની વાતો લખવા શક્તિ અને લાંબુ આયુષ્ય આપે એવી પ્રભુ પાસે પ્રાર્થના અને અમોને આપના જ્ઞાનનો અને વિચાર શક્તિનો લાભ મળે.

ભાવનગર
શેઠ હેમેન્દ્ર હરિલાલ "આનંદ"

# અમર સાધના

અહિંસાના મહાન ઉપાસક અને લેખક શ્રી અમરચંદ માવજી શાહ તળાજા સંઘના મુનીમ તરીકે તીર્થરક્ષા અને તેના વિકાસ માટે તો આદરણીય પ્રયાસ કરે છે, પણ તેની સાથે આત્મોન્નતિ માટે સતત સાધના કરે છે

તેમણે તેમનુ જીવન પ્રથમ અભયદાન અપાવવાના કાર્યથી શરૂ કરી, મુબઇ જીવદયા મડળીમા જોડાઇ હજારો જીવોને અભયદાનનુ કાર્ય કર્યું

અહિંસાની આવી પ્રત્યક્ષ ઉપાસનાએ તેની બુદ્ધિનો વિકાસ સાધી તેને આત્મલક્ષી બનાવ્યા છે તે કવિ અને લેખક છે, તાજેતરમાં તેમણે પ્રગટ કરેલ 'અમર સાધના' નામની પુસ્તિકા વાસ્તવીક રીતે ભગવાન મહાવીરના સદ્ઉપદેશની ગીતા જ છે રોજ પાન કરી ચારિત્ર્યમા ઉતારવા લાયક ભગવાનના ઉપદેશનુ નવનીત સગ્રહીત કર્યું છે શાળા-કોલેજો અને મુમુક્ષુઓમા તેનો અધિક પ્રચાર થાય તેમાંજ તેની સાર્થકતા છે

પર્યુષણ અક     **જયંતિલાલ નારદાસલાલ માન્કર**
"જીવદયા"માસિક     તંત્રીશ્રી જીવદયા માસિક
સવત ૨૦૩૦ શ્રાવણ     મંત્રીશ્રી મુબઇની જીવદયા મંડળી

ભાવનગર, તા ૨૩-૧૧-૬૦

ભાઈ અમરચદ,

તમારા તરફથી "અમર સાધના" નકલ મળી મારી આંખોની તકલીફને લીધે તે પુસ્તક તો હુ વાચી શકુ તેમ નથી. તેમા મુકેલ ફોટાઓ હુ જોઈ ગયો છુ.

તમે ફોટામા સાધક જેવા દેખાવ છો અને સાચા જીવનમા એ કક્ષાએ પહોચો એવા મારા આશિર્વાદ છે

લી **ભોગીલાલ મગનલાલ શાહ**
ના જયજીનેન્દ્ર